زۀ دَ خزان

دَ پاݨڑے پاݨڑے سَرہ

اورژیدم

رحمت شاہ سائل

د کتاب نوم: زۀ د خزان د پاݨڑے پاݨڑے سره اورژیدم

مصنف: رحمت شاه سائل

چاپ: وړومبے

کال: ستمبر ۲۰۰۷

شمېر: دوه زر (۲۰۰۰)

بیه: سل روپئے (۱۰۰)

کمپیوټر چارې: عبدالله

ټائیټل: زاهد اعوان

د چاپ ځائے: دانش خپرندویه ټولنه-پیښور **۲۵۶۴۵۱۳**

د سائل فون نمبرونه: **0932-300025**

موبائیل: **0346-9302380_0300-9051925**

درکونه:

۱) یونیورسټی بک ایجنسی خیبر بازار – پېښور

۲) پښتو ادبی جرګه ملاکنډ

۳) سلیم جالوان افتخار مارکیټ درګئی بازار – ملاکنډ ایجنسی

SAMSOOR.COM

○

د زړۀ درزا مِ څړیکه څړیکه د سینے نه وته
لکه ټقا ټقا په بټ کښے د نینے نه وته

ایسارے نۀ شوے کۀ مِ اوښکو ته جولۍ ے اونیوے
لکه چه مینه مِ د راز د افسانے نه وته

عشقه ستا ضد راته قسم دے چه دشمن ښکاره شو
نن مِ زړۀ درز کۀ چه پښتو د پښتنے نه وته

په سره فضائے څۀ حیران غوندے تصویر جوړۀ
څۀ شنه لوخړه مِ د وینے د چینے نه وته

هغے په خیال کښے خدائے زده څومره زمانے لرلے
خو بس زما د خیال د سوے زمانے نه وته

څومره ګویانه رنړا ګانے ئے په سترګو کښے
وے
د داغ شغله چه د وجدان د ائینے نه وته

حسن کۀ اوځی د ابهام د کوره مری سائله
وه د وعدے نیته پوره د بهانے نه وته

SAMSOOR.COM

ترانه

يه د پښتون جهان د سوز وطن د ساز وطنه
اواز مِ اورے کۀ نۀ – را کۀ اواز وطنه

دګل د غیرے نه مِ
لکه شبنم را واخله
خود بنړو په ځوکو

په تا مِ تل کړے دے فخر په تا ناز وطنه
اواز مِ اورے کۀ نۀ – راکه اواز وطنه

زۀ په جمال پسے مرم
زۀ په جلال پسے مرم
زۀ ستا په خیال پسے مرم

يه د جمال او د جلال د رنګه ساز وطنه
اواز مِ اورے کۀ نۀ- راکه اواز وطنه

SAMSOOR.COM

تهٔ د ګلونو وطن
تهٔ د سندرو وطن
زهٔ په سلګو ولې یم

ما خو په تا کړې تل فخر په تا ناز وطنه
اواز مِ اورې کهٔ نهٔ- راکه اواز وطنه

زهٔ چه باران باران شم
ستا د دامانو سپرلی
زما په زړهٔ وریږی

کله به ما په غیږ کښې اخلې د اعجاز وطنه
اواز مِ اورې کهٔ نهٔ- راکه اواز وطنه

خپل پښتانهٔ سازونه
درانهٔ درانهٔ سازونه
د ژوندانهٔ سازونه

کړهٔ خپل سائل ته ئې وزرې د پرواز وطنه
اواز مِ اورې کهٔ نهٔ- راکه اواز وطنه

SAMSOOR.COM

○

څۀ دِ پـه سـترګو کښـے راواړول خمـار دِ کـړم
سـتا د بهـار ځـوانئے نـه ځـار سـدا بهـار دِ کـړم

دومـره داغونـه دِ د تـورو سـترګو راکـړۀ پـه زړۀ
درتـه بـه څـۀ شـمارمه يـو يـو لالـه زار دِ کـړم

د دړد و غـم نـه ختميـدونکے خزانے دِ راکـړے
غريـب سـړے وُمـه بـلا سـرمايه دار دِ کـړم

جانانـه زۀ پـه مينـه څـۀ پوهيـدم څـۀ بولـه وُم
څنګه مئين څنګه نادان څنګه هوښيار دِ کړم

تـا وے چـه مـۀ وايـه زمـا د سـترګو نـوره ثنـاء
سـتا مِ اونـه منـل بـے ځايـه ګنهګـار دِ کـړم

داسے که سل ځله خدائے ژوند راکۀ، درځار به ئے کړم
ټېر دِ يخ شۀ او کۀ نۀ شۀ چه په دار دِ کړم

ما درته وے سترګے په وار پورته کوه مړ به شم
هلـه قـلار شـوے نـا قـلاره چـه قـلار دِ کـړم

په نيت به څنګ ستا د نظر د قاتل نۀ پوهيدم
پښـتون وم درغلـم او بـس د يـو ديـدار دِ کـړم

د پيرزوينو دِ لوګے شم د ســـا ئـل جانانه
چه دِ په تلو تلو کښے راؤنۀ کاتۀ خوار دِ کړم

○

د مینې راز کۀ مِ په دار نۀ کۀ سنګسار مِ کئې
سر د ارمان کۀ مِ سردار نۀ کۀ سنګسار مِ کئې

خپل تږی قام له مِ یوه د جانان اوښکه غواړم
کۀ مِ پرے ټول اولس خمار نۀ کۀ سنګسار مِ کئې

شاته د خپلو معنو مۀ پټوئې سرۀ خالونه
کۀ مِ پرے هر زړۀ لاله زار نۀ کۀ سنګسار مِ کئې

زۀ د ګل تخم یمه ما په بیابان اوکرئې
کۀ بیابان مِ سور بهار نۀ کۀ سنګسار مِ کئې

ما د هغو سترګو د دړد له میخانې مۀ شړئې
کۀ هر خونخوار زړۀ مِ میخوار نۀ کۀ سنګسار مِ کئې

دلبران شته خو دلداری بے له پیسے نۀ کوی
کۀ هر دلبر زړۀ مِ دلدار نۀ کۀ سنګسار مِ کئې

SAMSOOR.COM

هغه دِ نیم نظر او نیم شان تبسم خو اوکړی
کۀ مِ بلا کۀ مِ بسیار نۀ کۀ سنګسار مِ کئے

چه وینے خال ته او د خال خمار شبنم ته ورکړم
کۀ لیونے مِ لاله زار نۀ کۀ سنګسار مِ کئے

زما د دړد شونډو نه سوز د شپیلئے مۀ شوکوئ
کۀ مِ اودۀ جهان بیدار نۀ کۀ سنګسار مِ کئے

ما د لوټ شوؤ ګل دامانو تصور ته پریږدئ
کۀ هر کمر مِ مرغوزار نه کۀ سنګسار مِ کئے

جنج د ځو ستورو د سپوږمئے د ډولئے خیال له راکئے
کۀ مِ د شپے ګریوان تار تار نۀ کۀ سنګسار مِ کئے

بیلتون دِ ما لږ د الفت په زمانه کښے پریږدی
کۀ دا روان وخت مِ ایسار نۀ کۀ سنګسار مِ کئے

ګل پانړے نۀ سهی په ما دِ کانړی اووروی
کۀ کانړے کانړے مِ فنکار نۀ کۀ سنګسار مِ کئے

سـا ئـله بس یو هنګامه! خو د جانان د
خنـــــــــــــدا

دا ویرانی کۀ مِ بازار نۀ کۀ سنګسار مِ کئے

SAMSOOR.COM

○

چه سپرلی سیزی د لمبو په زړهٔ به څهٔ تیریږی؟
د ګل دامانو ګل میرو په زړهٔ به څهٔ تیریږی؟

یو حقیقت هم چه په سلو پردو نهٔ پټیږی
د فن پارو او افسانو په زړهٔ به څهٔ تیریږی

د پښتنو سترګے چه خوئی د فرشتو زده کوی
خدایه د ژوند د تماشو په زړهٔ به څهٔ تیریږی

چه وطن جیل شی، شی بندی په کښے ګناه د جمال
د محبت د لیونو په زړهٔ به څهٔ تیریږی

ګلاب ګلاب خمار خمار سترګے دِ پټے کړلے
ستا د ازغو ازغو بنړو په زړهٔ به څهٔ تیریږی

چه دے د جام د ویرے رپی، جام د دهٔ د ویرے
وایه ساقی! د میخانو په زړهٔ به څهٔ تیریږی

چه زلمی ژوند ګنړی ګناه، پیغلے نازونه ګناه
سائله ستا د ترانو په زړهٔ به څهٔ تیریږی

SAMSOOR.COM

او .... ما کابل ولیدو

ما به کابل کابل کوؤ، نن مِ کابل اولیدو
هغه کابل چه مِ د خوب چه مِ د خیاله جوړ دے
د نرګسی جانان د زرکو زرکو سترګو په شان
چه هر تصویر ئے د فطرت د خط و خاله جوړ دے
لکه د مینے د اسمان د ټال اووهٔ رنګونه
اووهٔ لړونه لونګین د خپله ټاله جوړ دے
د کوه قاف د ښاپیرو د تصور مملکت
لکه د ناز لکه ادا د خپل جماله جوړ دے

څوک څهٔ خبر دی چه ما پټ په زړهٔ کښے ټول راوړے
لکه د ګوتو د جانان نه مِ غانټول راوړے

پیاز دِ وی خیر دے خو په نیاز دِ وی خوږو ملګرو!
کنډر کنډر دِ وی خو وی دِ د پښتون کابل
چه د وطن ایمان په هر تندی کښے اوموسیږی
یوه ګهړئ دِ وی خو وی دِ د ژوندون کابل
چه هر کردار ئے وی ژوندے په مینه، مړ په مینه
چه شی د مینے افسانه لکه افسون کابل
چه خبر لوخ ئے هر تصویر شی د ځلمو فکرونو
چه ئے موضوع چه ئے عنوان شی د مضمون کابل
چه په تئیرو وکړی حملے اور اورکی خیالونه
چه لکه شال خور شی په زړونو سباوون کابل

چه ئے مرغئے سندرے بیا د خط و خال اووائی
چه ئے ثناٴ منکرے شونډے د جمال اووائی

SAMSOOR.COM

کابل منم چه د بارودو بوئی به هم وی پکښے
خو د ګلونو وږمے هم ترے چرته تلی نهٔ دی
کابل منم چه ګټے لوټے شو تالا والا شو
خو لا ئے غرونه د خپل ځایه خوزیدلی نهٔ دی
کابل منم چه ئے بڼرونه په لمبو سوی دی
خو سندر بولے مرغئے لا ترے الوتلے نهٔ دی
کابل د داسے ژوندون ښار دے چه ئے مرګ ستړے کهٔ
د ځلمو سترګے ئے له مرګه رپیدلی نهٔ دی
کابل زرګونه حادثے او زلزلے ولیدے
خو د چا زړونه د یو شوره غورزیدلی نهٔ دی

کابل کابل دے په هر حال کښے به کابل یادیږی
چه دا دنیا وی ښو اباده، دے به تل یادیږی

کابل یواځے د ښائست د خیال شهرت نهٔ لری
کابل مټاک هم دے، سنګین هم دے، فولاد هم دے
کابل یواځے د بیلتون د ساندو غولے نهٔ دے
کابل ساقی هم دے، شهید هم دے، مراد هم دے
کابل جلال دے ښوک دِ سترګے پرے اونهٔ سوزوی
کابل کلتور هم دے، دعا هم ده، امداد هم دے
کابل څهٔ داسے د ژوندون میله کښے ورک هم نهٔ دے
کابل دے زړهٔ د ایشیا په دنیا یاد هم دے
کابل چه ښوک رنځورول اوغواړی، رنځور به ئے کړی
کابل عظمت هم دے، دولت هم دے، ازاد هم دے

کابل د ډیرو خیالؤلو عظمتونو کور دے
کابل تش نوم نهٔ دے د مینے د ننګونو کور دے

SAMSOOR.COM

ما ورله یوړهٔ د خپل فکر او نظر ګلونه
ما کهٔ ترے راوړهٔ سرهٔ اورونه سرهٔ ګلونه مِ کړهٔ
ما ورله مینه یوړه مینه د پښتون د وفا
ما کهٔ ترے دوړے په سر هم راوړے شالونه مِ کړهٔ
ما ورله یوړهٔ د سندرو د دړدونو خوارهٔ
ما کهٔ ترے ډیر تراخهٔ هم راوړهٔ شربتونه مِ کړهٔ
ما پیښور پیښور خیال د ځان سره وړے وُ
د خپل غفور لیوال[1] سوالونه جوابونه مِ کړهٔ

کهٔ د هغے ځائے جانان اوخندل کهٔ ما اوژړل
هر څهٔ چه اوشو په یو تار مو زړونه هم اوتړل

د ماهیپر[2] نه اخوا هغه سحرګره هوا
اوس هم زما د زړهٔ په دشت کښے خوشبوئی شی ګرځی
د هغو لارو کوڅو ورکو کوڅو ورک خیالونه
زما د خیال په دریچو کښے پسرلی شی ګرځی
د هغے ښار د هر سحر هر مازیګر نندارے
زما په ذهن کښے جنون شی او مستی شی ګرځی
د هغے خلکو الفتونه او د سترګو حملے
زما د روح ګلشن ته راشی لیونی شی ګرځی
د هغے ښار دانش او اسد جان اسد جان
چه هر دیدار ته مخامخ شی الوانی شی ګرځی

د سروبی غونډئی زما زړهٔ کښے کیږدئی شی
هره باړ ئی، باره، څهٔ ګل ګل، څهٔ کلئی کلئی شی

---

(۱)- غفور لیوال یو ښکلے ځوان شاعر چه زما د یو نظم په جواب کښے ئے ډیر ښکلے نظم لیکلے وُ.
(۲)- ماهی پر هغه سړک چه اخوا ترے کابل دے.

SAMSOOR.COM

ما د کابل د شاعرانو وسوسې تلوسې
په خپلو سترګو کښې خوبونه هسې اوګرځول
د هغو شونډو، هغو سترګو د رنګونو خمار
ما مِ په زړهٔ د پرهرونو هسې وګرځول
هغه پښتو پښتو نظر هغه تاؤ کړې بانړهٔ
ما په نظر کښې د ګلونو هسې اوګرځول
هغه رانړهٔ رانړهٔ تندی ګلاب ګلاب خالونه
ما په ليمو کښې د خوبونو هسې اوګرځول

زهٔ لا د هغې تماشو نه ليونې ګرځمه
زهٔ لا ځلمې زهٔ لا ځلمې زهٔ لا ځلمې ګرځمه

هغلته هر څوکه د باغ بالا نښه نهٔ وه
ما په خپل زړهٔ کښې د هغې نه يو تصوير راوړې
هغه ميوزم چه ئې همه مجسمې ماتې وې
ما ترې د روح په ائينه کښې يو تاثير راوړې
هغه د غرهٔ نه دواړو غاړو ته تاؤ شوې کابل
د هغې غر ديوال مِ غاړې له زنځير راوړې
هغه کنډر کنډر کوڅې لکه ګويانه ژبې
ما ترې خيالونو له خوبونو له تقدير راوړې

چرته به ځم او د کابل په غر به ټال اچوؤم
د ژوند د نوو تماشو په سر به فال اچوؤم

ځم به چه ښکل کړم د کابل د شاعرانو شونډې
چه ئې په شونډو د ازغو په ځائې ګلاب خوارهٔ کړم

SAMSOOR.COM

چه په سرو وږو کښې هم اولیکی نغمې د مینې
چه ئې په زړونو لاس د مینې د کتاب خوارۀ کړم
ځم به چه ښکل کړم د کابل د سندر غاړو تندی
چه بیا په لوړ اواز سندرې د الفت اووائی
چه فضاګانې سندریزې شی مست مست شی زړونه
چه څۀ خو حال د کائنات د کیفیت اووائی

چه لازواله شی په هر حال کښې نغمې د ژوندون
چه مستقبل شی رنګ رنړا، ګل او سپرلے د پښتون

کابل کۀ کانړے دے په زړۀ کښې به ئې کور جوړؤوم
د دغې کانړی د وجود نه به صنم تراشمه
هغه چه الوزی بلا بلا ریګونه پکښې
په هغو لارو او کوڅو کښې به خپل ځان شیندمه
په هغو خړو خړو تړو خړو خاؤرو کښې به
چرته غانټول، چرته ریدے، چرته لونګ کرمه
چه شاعری لکه سمسور سپرلے خبرے اوکړی
چه کړم په خانګه خانګه، ګل بل لکه شمع شمع
چه کړم همه میلے میلے اختر اختر کابل
چه سترګے سترګے کړم کابل نظر نظر کابل

ددے نه پس کۀ سائل مری په زړۀ به ئې داغ نۀ وی
خو چه یو کور نه وی، چه بل پکښې چراغ نۀ وی

SAMSOOR.COM

د پښتنو غرونو چينې دِ بې چيناره نهٔ شي
هيڅ يو چينار دِ بې مرغو او بې چغاره نهٔ شي

ليچې دِ چړې خالي نهٔ شي د بنګړو نه د چا
مازيګري دِ د کودر بې شړنګهاره نهٔ شي

د خوبه ډکې ډکې کيږي د هر ستوري سترګې....
سپوږمۍ خبر کړئ چه په غرونو کښې ايساره نهٔ شي

زهر ګنډير شي ژوند، د ژوند لاش په اوږو ګرځوي
سرې تالا ښهٔ دې خو چرې دِ بې ياره نهٔ شي

SAMSOOR.COM

چه ستا تر کوره په کږه وږه لار تاته ګورم...
نیغه دِ هیچرے زمونږ د نصیب لاره نهٔ شی

یو لیونی ته مِ د مینے د معنے اووئیل
هغه وے هر څنګه چه شی خو بے دیداره نهٔ شی

دنیا خبر کړئ چه د ډز د غږ نهٔ ژبه پریکړی
زمونږ دنیا په خوب اوده ده چه بیداره نهٔ شی

راسره غم دے چرته ما د زمکے لاندے نهٔ کړی
مینه د خپل خیال د اسمانه راګزاره نهٔ شی

جانان ته هم کهٔ مِ سربشکته کهٔ نو مړ به شمه
زړهٔ مِ کاواک نهٔ شی، بے سرهٔ، بے اختیاره نهٔ شی

چه څوک په کړنګ سپرلی کښے هم جانان له ګل ورنهٔ کړی
خدایه! زما خاؤره دِ داسے خوار و زاره نهٔ شی

تازه کوے کهٔ خامخا په زنه ورک خالونه
دا کار بغیر زما د زړهٔ د لاله زاره نهٔ شی

د سائل روح بے قراری د ځان سره راوړی
چه ښائست ګل ګل شی نو څنګ به بے قراره نهٔ شی

SAMSOOR.COM

اوس ازاد شوے غلام

ما نن په دے هکله په ځان باندے يو سوال اوکړو
د غلامئ دور او دے دور کښے فرق څۀ دے؟
ذهن د ډير فکر نه پس، بس يو جواب راکړو
د غلامئ دور کښے
به خودکشي ګناه وه، جرم به ؤ
د غلام مرګ به د مالک دپاره
وه د تاوان او د نقصان خبره
نن سبا دومره غلامان ډير شوی
چه نۀ ئے ملک، نۀ ئے مالک قبلوی
ورله زاړۀ مالکان
د خاندان د جوړولو منصوبے جوړوی
او کۀ څوک اوغواړی چه ځان قتل کړی
نو يو مالک ئے هم ګناه ګڼړی نه جرم ګڼړی
نن هر سړے ازاد دے
کۀ ځان وژلے شی نو ډير په خوشحالئ دِ مړ شی
دغه کار شی کولے
ډير په ازادئ دِ مړ شی
هيڅ پابندی پرے نشته
اوس ازاد شوے غلام

SAMSOOR.COM

○

دا لکه نرګس بیمار کاتهٔ مِ اووژنی
دا نادانے سترګے او هوښیار کاتهٔ مِ اووژنی

داسے سترګے پټے بانړه زر زر ښکته پورته کړی
دا بے واره غشی او په وار کاتهٔ مِ اووژنی

کرښے مِ په زړهٔ شی کرښے واخلی د تصویر شکل
دا دلبرانه خوئی او دلدار کاتهٔ مِ اووژنی

زړهٔ مِ وینے وینے کړی ګل ګل ئے کړی ګلشن ئے کړی
دا بهار بهار سدا بهار کاتهٔ مِ اووژنی

دا چه سائل اونهٔ وژنی مری سائل په دے
ادا

SAMSOOR.COM

هغــه پامتــه دار او منــت بــار کاتــۀ مِ اووژنـــی

SAMSOOR.COM

○

د بهارونو نه رنګ چرته رنړا چرته تلے
د ګل د شونډو نه ادا او خندا چرته تلے

نۀ پکښے ګل راپريوت نۀ ترے لمبے پورته شولے
د يار د لپے نه ښيرے او دعا چرته تلے

هر چا ثواب له قتل کړے ناداني د مينے
د مئينانو نه د مينے ګناه چرته تلے

هر لفظ خالي جولئي نيولے ده حيران ولاړ دے
د دوئي د مخ د ائينو نه معنا چرته تلے

ما درنه خوب تختوی ما درنه خوب وړی ليونئی
چه ستا د ليچو د بنګړو نه شنړا چرته تلے

SAMSOOR.COM

○

جانانه ستا غم غږومه ناست یم
ډیوے د اوښکو بلوؤمه ناست یم

پریوزم ستا د یاد د ګل په لمن
لکه شبنم ځان ورؤمه ناست یم

زما بلا مینے بلا دِ واخلم
ګوره ما شپه خوری زهٔ شپه خورمه ناست یم

را دِ کهٔ یو تار د پریشانو زلفو
پرے خپل تازه پرهر ګنډمه ناست یم

د شپے څلور پاره څلور موسمه
د زړهٔ په تار تار ټنګؤمه ناست یم

SAMSOOR.COM

○

بس چه شو یو ځل غاړه په غاړه سره اوڅاړو
ځه چه لږ په چغو چغو دواړهٔ سره اوڅاړو

لږ ساعت ددے بُتکی په شا، شاته رااوګوره
درغلم درځم چه په ولاړه سره اوڅاړو

راشه یه زما د مینے تک توره سپیره بخته!
کېده د جانان د کلی لاړه سره اوڅاړو

هغه لیونئی لارے کوڅے خو لاړے شاړے شوے
ځه زړهٔ! چه په واز کومی په شاړه سره اوڅاړو

ځه چه د "جیندی" او د "خیالی" سره سیالی اوکړو
ځه چه ئے یو شپه په غاړه غاړه سره اوڅاړو

ځه عشقه راځه چه اوځو دشتو ته دامانو ته
ځه چه پشکال هسے د هاړه سره اوڅاړو

نښتے په مرئی کښے غریو نیولے اسوئلے سا ئل!
ځئے چه ورشو یه ملګرو واړه سره اوڅاړو

SAMSOOR.COM

○

کله لکه سور ګلاب او کله د لمبې په شان
یه مینې تصویر دِ زهٔ لمبه کړم کهٔ ګلاب ئې کړم

ستا د اندرون تارونه ماته څهٔ وئیل غواړی
تهٔ کهٔ خفه کیږې نهٔ جانانه چه رباب ئې کړم

لړې شونډې پرانیزه بس دومره راته اووایه
شور ئې کړم کهٔ اور ئې کړم تپ ئې کړم کهٔ تاب ئې کړم

زلفې دِ زما د تصور مرئی ته پریوتې
سوال ئې کړم د ژوند، کهٔ د لحظې لحظې جواب ئې کړم

ما خو ستا د زړهٔ د دشتې ټولې غوټئی ګل کړلې
اوس پرې تهٔ سکون پیرزو کوې که اضطراب ئې کړم

اوس خو شمع هم لمبې لری او پتنګ هم سوزی
څه کهٔ نه اوس اووایه ګناه او کهٔ ثواب ئې کړم

ما تاله په دوه سترګو کښې دوه اوښکې راوړی دی
اووایه طوفان، کهٔ سمندر او کهٔ سیلاب ئې کړم

تا چه خپل سائل په تندی ښکل کهٔ بختور دِ کهٔ
راز ئې کړم رموز ئې کړم سندره کهٔ کتاب ئې کړم

۲۱ جولائی ۲۰۰۲ د جمعې سحر پاؤکم اتهٔ بجې

SAMSOOR.COM

يه زما مينے

يه زما "مينے" ليونئی سپيلنئی مينے زما
زۀ چه ستا حُسن تصور کړم ستا تصوير ته ګورم
په زړۀ کښے وايم چه دا زۀ ګنے اوس اوزيږيدم
چه په خپل زړۀ ليکلی شوی ستا تحرير ته ګورم

تۀ ماته اووايه تۀ هغه فرشته خو نۀ ئے
چه د ازل په ورځ ئے ماله څۀ ليکل په زړګی
شونډے ئے سرے وے او خالونه ئے په مخ موسيدل
ماله ئے تور سوی داغونه کيښودل په زړګی

يه زما مينے ليونئی، سپيلنئی مينے زما
چه په ړومبی نظر مو اوليدل حيران ووُ دواړه
مونږ په يو بل پسے د ذهن پانړے واړولے
جوړ د ازل نه مونږ د يو بل په ارمان ووُ دواړه

SAMSOOR.COM

ستا د خبرو په اهنګ کښې زما غبږ ورکيدهٔ
زما د غبږ په تپ او تاؤ کښې ستا اهنګ ورکيدهٔ
دواړه په يو بل پسې ورک دوه بې قرار روحونه
دواړه د يو بل د جذبو په رنګ کښې رنګ ورکيدهٔ

څومره جدا جدا وؤ څومره ځنګ په ځنګ اوسيدو
څنګه وؤ بيل، ځنګ د يو بل په رنګ کښې رنګ اوسيدو
زهٔ وُوم "ريدے" تهٔ مِ يو سپيردے غانټول ځنګ ته ولاړ
ځنګ د رنګونو د بهار خوا کښې بدرنګ اوسيدو

يه زما مينے ليونئ سپيلنئ مينے زما
څه ډيره ښه شوه چه تهٔ راغلے او ګويانه دِ کړم
زهٔ د خوبونو د جهان د تصور باشنده
د خوبه ويښ دِ کړمه ورک د خپله ځانه دِ کړم

اوس رانه مهٔ ځه چه اباد کړو دا د زړونو جهان
راشه چه ګل ګل کړو د نوؤ پرهرونو جهان
چه غورزنګونه کړو شور شور کړو د خوبونو جهان
جنت جنت کړو د زړهٔ چاؤدو ارمانونو جهان

يه زما مينے، ليونئ سپيلنئ مينے زما
چه په يو بل کښې سره ورک شو سره مينه اوکړو

SAMSOOR.COM

"تخلیق"

هغې په زېړ الوتی رنګ په وچو وچو شونډو
بې ساه بې ساه اووئیل سوری ته شه!
بیا ئې پخپله درزیدونکې سینه
زما لاس کېښودو، او خپل لاس ئې زما په زړګی
بیا ئې زما سترګو ته
لږ په زیر زیر اوکتل
بیا ئې وې داسې لمحه څنګ لمحه وی
چه د همه جهان مئینې ځوانئی
ورته اوبۀ اوبۀ شی اوپسخیږی
بیا ئې په ویره ویره
چاپیره زر زر سترګې واړولې
وې بله دا چه په دې ټول جهان کښې
نن داسې ځائې ما ته په ګوته که تۀ
چه ئې د ټولې دنیا
یو جنت او یو ګلستان
سیالی کولې نۀ شی
ما وې چه ستا دا وارخطا او بې قراره نظر
ویرې اخستې نظر
چه ئې زما په سترګو څو قسمه حملې اوکړلې

SAMSOOR.COM

دا لمحه دومره بختوره وه چه
ورته د دے دنیا د ژوند ټولے لمحے اودریدے
ټول کائنات خاموش وۀ چرته هیڅ شی رپ نۀ وهۀ
چرته کښے پاڼرے هم ساه نۀ اخسته
دوئمه دا چه د لمحے نیمے په دے دیدن کښے
چه د حالاتو قاتلان راته په سر ولاړ دی
زموږ په ځوانو لیونو مخونو
یو رنګ ټکاۀ نۀ کوی
بیا هم ولاړ یو او یو بل ته ګورو
دا ځائے ددے دنیا
د هر جنت او هر ګلستان
د هر سپرلی نه هم سیوا ښکلے دے
هغے د دغے "سوال" په داسے جواب
زما د شونډو نه بوسه واخسته
داسے بوسه چه پرے ایمان تازه شی
داسے چه داسے بل جهان تخلیق کړی
داسے بوسه چه زما ورک شخصیت
بیرته را اوزیږوی
ددے نه پس هغه په منډه لاړه
په خپله لویه دروازه پناه شوه
روح ئے زما د روح لمن نیولے
د ځان سره یوړله

SAMSOOR.COM

○

ښکلے د تخلیق د ځوانئی سترګو ته راغلے وه
دا دنیا د نوی پیغلتوب په شانِ ښکلے وه

هره تمنا مِ لکه شمع سوزیدلے وه
هره ولوله مِ لکه اوښکه څخیدلے وه

مړی ورله نهٔ ورم مستقبل ادیره نهٔ ګنړم
ما مِ د ماضی لمحه لمحه ژوندئی ساتلے وه

هسے په دے لار په تیندکونو باندے نهٔ تلمه
دا لار د جانان سترګو ته نیغه رسیدلے وه

خپل قتل مِ اولید، ستا قاتل نظر مِ هم اولید
سترګو دِ نن داسے تماشه راته بخښلے وه

اوښکه مِ خوره نهٔ شوه طوفان ترے نه پیدا نهٔ شهٔ
داسے دِ د پټ ورک تبسم په تار تړلے وه

هغه حادثه لکه تصویر په کاغذ پاتے شوه
کومه حادثه چه د سائل قلم لیکلے وه

SAMSOOR.COM

○

لکه چه ژوند کړی په ولاړه کښے صنم وی روان
داسے مِ فکر د فن کور ته په قدم وی روان

ستا د جبین د تصور په کومه لاره چه ځم
یو خوا ژوندون بل خوا اجل راسره سم وی روان

تخلیق یوه معنا پیدا کړی فن ترے سل جوړے کړی
په ځائے ولاړ نظر ډیر لرے د صنم وی روان

ګل او سپرلی له باران غواړی کلیوالے مینے
چه ئے په یو لاس کښے غانټول بل کښے شړشم وی روان

داسے مِ اوښکے درپسے باران باران شی په مخ
لکه جلوس چه په صحرا کښے د ماتم وی روان

ترقئی نه داسے د ذات غم دنیا یو کلے کۀ
لکه د خپل ژوند قتل عام له چه عالم وی روان

چه روح ئے ستا د قدم ټال په لاره اوځنګوی
ستا د سائل د خیال په ګوتو کښے قلم وی روان

SAMSOOR.COM

سندره

څړیکه د درد ژبه ده
درد د پرهر ژبه ده
ګل د سپرلي ژبه ده
اور د دلبر ژبه ده

دلته په دغه ژبه
پوهیدل ډیر ګران دي
کۀ د ادا ژبه ده
کۀ د نظر ژبه ده

زلفې ئې یو تماشه
جبین ئې دوه نندارې
هغه د شپې ژبه ده
دا د سحر ژبه ده

په اوچو شونډو چه مِ
لګی مرهم اولګی
داسې لونده لونده مِ
د ستمګر ژبه ده

SAMSOOR.COM

ګیلے مانے د مینے
مینه ژوندئی ساتی
ګیله د مینے د جنګ
او شور و شر ژبه ده

ماته کنځل هم کوه
خو په پښتوئے کوه
پښتو زما د وطن
د لر او بر ژبه ده

زۀ په پښتون وطن کښے
په خۀ خۀ ناز اونۀ کړم
پت پښتنه معشوقه
وفا د نر ژبه ده

سائل ته ډیر دردونه
ورکه مالدارئے که
درد د تصویر ژبه ده
درد د هنر ژبه ده
ګل د سپرلی ژبه ده
اور د دلبر ژبه ده

SAMSOOR.COM

○

څۀ په غرور باندے قیمت د خپل ارمان راکوی
وخت چه په ګوتو کښے ریښے ریښے ګریوان راکوی

د سرمائے د مستئی نوے سبق نوے پیغام
ماته د ورک وجود د شتو د احساس توان راکوی

غمژن به هم وی خو اوس هم ادا ادا د وطن
هر څۀ هم هغسے په ځار او په قربان راکوی

یوه ورمه د هر موسم په باد کښے داسے هم وی
چه ماله نښے نښانے د خپل جانان راکوی

ستا د یوے خندا زره به پرے هم ورنۀ کړمه
کۀ څوک په دے سودا کښے تخت د سیلمان راکوی

د محبت د کلی هر دستور د ژوند نغمه وی
جانان مِ کله کله ګل هم په ډیران راکوی

سائله دار او دیدار دواړه خپل نصیب اوګنړه
چه اشارے جانان د نوی امتحان راکوی

SAMSOOR.COM

○

محبتونــه پــه منطــق او فلســفه نــهٔ کيــږی
دا سبق داسے دے چه دا په مدرسه نهٔ کيږی

د شک د هرے لارے سر چه ځی ابهام ته رسی
د مينے لوبــه د تصــوير پــه تماشــه نــهٔ کيــږی

کاسے د سترګو چه په سترګو کښے راوانهٔ ړوے
زمـا د زړهٔ تسـکين پـه بـل قسـم نشـه نـهٔ کيـږی

چـه ئـے چپـے چپـے لـه غـاړه ورکـولے نـهٔ شـے
د سـمندر سـره يـاری پـه کنـاره نـهٔ کيـږی

مينه خوژوند دے نغد زړګے غواړی د زړهٔ په بدل
د ژونـد سـودا خـو د نسياوؤ پـه نيتـه نـهٔ کيـږی

کـهٔ خـپلے اوښـکے ورتـه اچـوؤم کـهٔ ويـنے د زړهٔ
نهٔ دے ممکن، د "کاريګر" پـه تجربه نهٔ کيږی

SAMSOOR.COM

○

په سر ئې ګرځولی یو بازار په بازار
مونږ ژوند کړې د داسې کاروبار په بازار

سرونه مو پرې تاؤ کړۀ خو سرونه مو ترې راوړۀ
شو وازې سترګې پاتې خریدار په بازار

ګرم نۀ یو کۀ د سترګو نه مو سرۀ بڅرکی دانګی
راغلی یو د زړونو د ازار په بازار

د سوال په تصور مو هم د لاسونه ساه خیژی
مو دې اوشوې چه نۀ کیږی روزګار په بازار

په سور نمر کښې په سرو لمبو کښې پلې خپې ولاړ یم
په کوم امید د څۀ په انتظار په بازار

"نرګس" هسې بیمار، لکه "ریدې" غمژنې سترګې
قیمت څۀ ؤ د داسې لاله زار په بازار

سائل د بیلتانۀ د لیونئ تپې نه مخکښې
کړه چغه یاره چرته ئې در زار په بازار

SAMSOOR.COM

زهٔ او "پښتون"

تهٔ د تقسيم شوی پښتون ژبه ئې پښتو ئې
زهٔ د تقسيم شوی قام شاعر يمه سائل يم

تهٔ ئې سمندر زهٔ دِ چپې زغمم ساحل يم
ستا نه چه غافل يمه، د خپل ځانه غافل يم

SAMSOOR.COM

خپله ژبه

زهٔ مِ د خپلے ژبے کومه کومه
بد نصیبی اوژاړم
چه غلامی وه نو هم
دا وه غلامه ژبه
چه ازادی شوه نو هم

SAMSOOR.COM

دا شوه غلامه ژبه

نۀ د اسکول ژبه شوه

نۀ د کالج ژبه شوه

نۀ د دفتر ژبه شوه

نۀ د قانون ژبه شوه

سره ددې چه د زرګونو کالو

د یو ډېر زوړ قام مورنئ ژبه ده

د بیګانګئ په داسې سوړ انګړ کښې

هم خپله لار غړوی

خپلې خړپوسې کوی

کۀ ئې پخپله په ځان زړۀ هم سوزی

خو په ځان ناز هم کوی

ولې ددې باوجود

نن سبا حال داسې دې

چه دا ژوندئ ژبه ، د ژوند او مینې جوړه ژبه

په یو بې رحمه مصنوعی ادبی

او سماجی ماحول کښې

د خپلې ژبې نه زوړنده ده خو

بیا هم د ژوند او محبت سندرې

په خپلو چاؤدو غوڅو غوڅو شونډو

په غوڅه ژبه وائی

SAMSOOR.COM

○

زما نشه زما سرور زما شراب جانان
زما ژوندون زما سپرلے زما ګلاب جانان

بویه کۀ راشی ګودر بویه کۀ ترے اوخیژمه
داسے لاهو کړمه د سترګو په دریاب جانان

عمرونه تیر شو خو ددے مرحلے تیر نۀ شومه
سوال خو مِ اوری ولے نۀ کوی جواب جانان

زما په شونډو کښے سندرے هسے نۀ غریږی
زما په زړۀ کښے غږیدۀ لکه رباب جانان

تر عمره عمره ئے د ذات د کوره ویستے یمه
دے مِ په هره ګناه خور لکه ثواب جانان

په زړۀ مِ بل تصویر او بل تصور نۀ ځائیږی
داسے خراب کړمه زۀ خپل خانه خراب جانان

سائل د مینے مبلغ سائل د زړۀ جوارګر
زما نغمه زما غزل زما کتاب جانان

SAMSOOR.COM

د نوي پيړۍ راتلو په نوم

نوے کال نوے اختر نوے پيړۍ ده
جانه راشه، جانه راشه
ماته ګران جانانه راشه
چه مونږ هم د هغے لوئے خدائے په دربار کښے
يوه داسے دعا اوکړو
چه زمونږ زړونه درزيږی
چه زمونږ شونډے رپيږی
د وطن ټول اخترونه
د دامانو بهارونه
راته ټول په تماشه وی
د شبنم د زړهٔ داغونه
د ګلونو ګريوانونه
راته ټول په تماشه وی
چه زمونږه دعاګانے او سندرے
ترجمانے د ژوندون وی
او ستائنے د جمال وی
چه جمال وی او ستائنے د جمال وی
چه نعرے وی او غوښتنے د وصال وی
داسے ژوند داسے هنر داسے کمال چه
زوال نهٔ لری جانانه

SAMSOOR.COM

○

لکه د بادِ م نن د خیال په بنړ الوتے جانان
لکه د غریوِ م د مرئی غوټه کښے نښتے جانان

ککئے د سترګو اوس ککئے زما د سترګو نهٔ دی
پـه ائینـه کښـے د نظـرِ م ننـوتے جانـان
څـو کـه م ډیر پـه پرهرونـو کښے د زړهٔ نغښتـے ؤ
لکـه د څـړیکےِ م د دړد د ګوتـوتـے جانـان

دا هسے نهٔ ده کـه خـوئی بـوئی د باچایانو لرم
په ملنګئی کښےِ م کهٔ خدائے غمے د ګوتے جانان
په ځان ئے پوئے نهٔ کړم تس نس زرے زرے ئے کړمه
لکـه د تنـدرِ م پـه سـر دے راپریـوتے جانـان

سائل یم دا دے خپل ټوټے کچکول مِ غاړے ته کهٔ
ګـرځم کوڅـه پـه کوڅـه ګورمـه بـے پتے جانـان

SAMSOOR.COM

○

نۀ مِ د لاس کرښو کښے ؤ نۀ په تندی کښے جانان
مینے درځار تا مِ تصویر کړو په زړګی کښے جانان

هغه چه یو ځل مو محفل ؤ سره کړے پکښے
اوس راته ښکاری په هر زیړ مازیګری کښے جانان
زما د عشق ځوانی د ګلو په لمبو سوے ده
ما نه ورک شوے دے د حُسن په سپرلی کښے جانان
د اوددریدو امکان مِ نۀ لری باران د سترګو
چه راته خاندی د هر ګل په کټوری کښے جانان
سحر مِ هرے اوښکے ګل په ګریوانۀ کړے دے
ما چه ژړلے کله هم په ماښامی کښے جانان
ماته په وینو کښے د ژوند د خندا چل زده کوی
زما د خوږ زړګی د داغ په ریدی کښے جانان

سائل د سپړدو ګلو خواته زندګی تیروی
سائل کړلے دے د مات زړۀ په کودی کښے جانان

SAMSOOR.COM

وطن ته راشه

مسافره خپل تالا وطن ته راشه
پسرلی راوله بیا وطن ته راشه

اوښکه اوښکه په بنړو کښے که حصاره
په سندرو په ګډا وطن ته راشه

سوزیدلے ګل درے په ګلو سرے که
غواړی ګل هره صحرا وطن ته راشه

لږ په سپینو جامو خړے خاورے باد که
لږ د مینے د ګناه وطن ته راشه

بې لونګو دی سینې د لونګینو
د لونګو د صحرا وطن ته راشه

هر بتکې هره لار سترګې کېږی
دا کوځې غواړی ښکلا وطن ته راشه

د دروغو په بانو نهٔ کېږی مینې
په رشتیا لږ د رشتیا وطن ته راشه

د الفت د فلسفې پاتې سبق له
لیونیه د لیلی وطن ته راشه

په پردو کښې سړې ورک وی نهٔ شته کېږی
د باقی او د بقا وطن ته راشه

په خپل خیرې ګریوانهٔ به دِ هم نازوی
د ژوندون د تمنا وطن ته راشه

په خپل سر کښې خپل غرور درسره راؤړه
د دادا او د بابا وطن ته راشه

خالقان چه د تئیرو دربانده بلوسی
په تندی راؤړه رڼرا وطن ته راشه

SAMSOOR.COM

د نرګسو خوشبوئی درسره راوړه
د غانټولو د بیدیا وطن ته راشه

د "ریدی" د زړهٔ د داغ د شغلې شوخه
د زیړ ګلی د خندا وطن ته راشه

د چنار د بام په سر ټپه شروع کړه
د نغمو د انتها وطن ته راشه

پرهرونه دِ د زړونو لارے څاری
راشه راشه مسیحا وطن ته راشه

کهٔ ئے وړے هم وړ سترګے خو به نهٔ ئے
لوئے وطن دے پښتونخوا وطن ته راشه

د زړګی داغونه ټول درسره راؤړه
د خالونو د رنړا وطن ته راشه

درنه سر نهٔ غواړی، سر درسپاری راشه
راشه راشه، بے بها وطن ته راشه

په پردی اسمان پردئی"زهرا" څهٔ ناز وی
خپل اسمان او خپل زهرا وطن ته راشه

SAMSOOR.COM

په پردی وطن دانا بنده نادان وی
یه نادانه یه دانا وطن ته راشه

الفتونه د وطن د ښکلو خوند کهٔ
د زړګوټو د درزا وطن ته راشه

سودایان کړی خیالولی ښائستونه
روغ روغ خلک د سودا وطن ته راشه

چا خپل جنګ دے په پردی ټوپک ګټلے
مونږه پوئے که راهنما وطن ته راشه

یو به ورک ئے، بل به ورک په ځان پسے ئے
ځان به دلته کړے پیدا وطن ته راشه

په خپل کور په خپل وطن سړے، سړے وی
په غربت کښے وی باچا وطن ته راشه

د سائل د تخلیق توان له قوت راؤړه
دلته هر څهٔ دی بلا وطن ته راشه

نوے کال ۲۰۰۷ دولس بجو نه تر دوه بجے

SAMSOOR.COM

○

زما د عمره عمره سره سم، غمه جانانه
تهٔ چرته ئې ترڅو به درپسې مرمه جانانه

ترڅو به درپسې ورک یم د هجر په دشتونو
په سر به دِ د غم پیټی ترڅو وړمه جانانه

دعوه مِ وه چه زهٔ ستا لیونې او سپیلنې یم
بس دومره که را مخ چه درلوګې شمه جانانه

SAMSOOR.COM

○

اور ئے بل دے په لمنه جانان راغے
د خپل ویشتی په پوښتنه جانان راغے

لولګئی چه مِ د سترګو پرے بڼریږی
د ګلونو د وطنه جانان راغے

وخت دَ سره نن تئیرے دی تبتیدلی
نن جونګړے ته د ننه جانان راغے

په ښکالو ئے د خپو سا راپکښے راغله
ساه مِ اووته له تنه جانان راغے

وخته نن زموږ تر منځه رقیب نهٔ شوے
ستا بلا بلا مننه جانان راغے

تا خو وے چه تر قیامته به رانهٔ شی
د سائل زړهٔ دروغژنه جانان راغے

SAMSOOR.COM

یو خیال

زهٔ تمــام عمــر پــه خونخــوارو لارو تلــے یمــه
سر کـه زما هـم سلامت وی سلامت بـه څهٔ وی

زهٔ د ښـوتړے وطــن، تــالا قــام، ورکــے ژبــے شــاعر
زما د فن عظمت به څهٔ قدر و قیمت به څهٔ وی

حساب کتاب

دومــره زر قیمــت د نظــر مــهٔ غــواړه جانانــه
زړهٔ خــو رانــه داسے پـه شـر مـهٔ غـواړه جانانه
دا د ژوند میرے دی، خوبولے ګل میرے نهٔ دی
ســوری د ګلونــو پــه ســر مــهٔ غــواړه جانانــه

SAMSOOR.COM

○

اوښکه ؤوم جانان په بنړو زوړند ګرځولے ؤوم
سترګے ئے په خپله ځځیدے زهٔ ئے ساتلے ؤوم

تهٔ لکه سپرلے د خپل دیوال په کشمالو کښے ورک
زهٔلکه "ریدے" ؤوم په دامانو رژیدلے ؤوم

هرے رویئے ته مِ یارانو ضد وئیلے دے
داسے مِ پښتو په خپله غیره کښے نیولے ؤوم

SAMSOOR.COM

ما پرِ بلے کړے موندے نۀ دی د نرګس ډیوے
زۀ خومِ د خیال مزار له هره شپه راغلے ؤوم

ګل ؤوم خو په سور اور کښے چه هم تازه ولاړ ؤومه
ستا د وربالۀ سیلئی سحر ماښام چیړلے ؤوم

مړ به ئے ؤو دغه حِس چه نۀ یم پیژندلے چا
اور ؤوم دے همه پښتون وطن ته لوګیدلے ؤوم

رپ قدرے مِ هم وهلے نۀ دے مودے تیرے شوے
یو تار دِ د زلفو داسے بند په بند تړلے ؤوم

ګوتے څۀ که چا شونډے راوړی هم خور شوے یم
زۀ لکه شبنم د ګل د غیږے نازولے ؤوم

دا دِ راته خنګه غنے لارے ته راښکلی دی
زۀ خو مینے ټول عمر په سرو غنو راښکلے ؤوم

دا خو اوښکے نۀ وے څڅیدۀ مِ دړد د سترګو نه
داسے دے په زړۀ کافرو خلکو دړدولے ؤوم

ستا نظر د زرو نۀ ؤو جوړ لیدے دِ نۀ شومه
زۀ سائل فنکار ؤومه، د فن د دنیا ښکلے ؤوم

SAMSOOR.COM

○

مینه مو هم کړې ده جنګ او شر مو هم کړې دے
جنګ شر مو هم کړے د ګلوکر مو هم کړے دے

هغے منګے راوړے ما پسے کچکول د نظر
د مازیګر د تماشو ګودر مو هم کړے دے

مونږ کله کله د سپرلی نه سترګے سرے هم وړی!
او په یو ټال د ځنګیدو اختر مو هم کړے دے

مونږ د رنجو په ځائے په وینو تورے کړی سترګے
د خونړو لارو کوڅو سفر مو هم کړے دے

مونږ د یو بل د پښتنے مینے زړهٔ هم ساتلے
وعده مو کړے د وعدے باور مو هم کړے دے

مینه خو مینه وی تر منځه لر و بر نهٔ منی
خپل غم مو خپل ؤو غم د لر او بر مو هم کړے دے

دیدن له کله غوښتی مونږ د چنارونو سوری
په بلو کړو لمبو هم په نمر مو هم کړے دے

سائله مونږ مینے د چا غلامے کړے نهٔ دی
چه د "جانان" په سر ؤو ننګ لښکر مو هم کړے دے

SAMSOOR.COM

سندره

ژوند د چا ئے جان د چا
جان د چا جانان د چا
مینه د چا ځان د چا
ځان د چا ارمان د چا

اووایه جان اووایه
اووایه په سرو شونډو

تۀ زما ژوندون ژوندون
تۀ زما د زړۀ قرار
تۀ مِ افسانه افسون
تۀ زما بهار بهار

تۀ مِ لیونے جانان
تۀ مِ سپیلنے جانان
تۀ مِ د پرهر ګلاب
ته مِ پسرلے جانان

SAMSOOR.COM

اووایه جان اووایه
اووایه په سرو شونډو

ستا لیونئی مینے مِ
کړو پرهر پرهر راټول
ستا نظر او ستا سترګو
کړو زما نظر راټول

تهٔ مِ ئے نظر جانان
تهٔ مِ د زړهٔ سر جانان

اووایه جان اووایه
اووایه په سرو شونډو

ستا جبین او ستا جمال
دے زما مرکز د خیال
ما نیولے ستا په خال
دے د مینے نوے فال
تهٔ ئے د سائل جهان
تهٔ ئے د سائل جانان

اووایه جان اووایه
اووایه په سرو شونډو

SAMSOOR.COM

ماسټر کریم

يره چه سِحر ؤ جادو کۀ افسانه دکريم
د فن فضاَ به وی تر عمره مستانه دکريم

چه پکښې کوم پښتون ته ځان نۀ ښکاری مخ نۀ ښکاری
د پښتونخوا هومره وسيع ده ائينه د کريم

طنز و مزاح، ټپه، متل او روزمره ئې ژبه
څۀ په پخو کاڼرو بنياد ده استانه دکريم

کۀ څوک يې ويشی نۀ نوچرې دِ يې ونۀ ويشی
په لوټ تالان هم نۀ کميږی خزانه د کريم

SAMSOOR.COM

د پرون، نن او سبا کرښے پکښے مۀ راکاږئ
زما نـه هـره چـه وی، وی بـه زمانـه د کـریم

فال بـه پـرے نیسی پښتو، ناز بـه پـرے کـوی پښتانۀ
ډیــره اوس هــم اســانه نــۀ ده یارانــه د کــریم

اوس پرے هم ژبه شی پولئی اوس پرے هم شونډے سوزی
کــۀ میخانــه ده د کــریم کــۀ پیمانــه دکــریم

مــونږ پښــتانۀ مــونږ د پښــتنو وارثــان دکــریم
تــاریخ خــوږے نــۀ شــی زمــونږ نــه بــیانه دکــریم

زره زره خاؤره دتن به یے قیصه کړو د ژوند
کــړو بــه وړه وړه خبــره ترانــه د کــریم

د کــریم هــره افســانه جــولئی جــولئی ګلونــه
پـه هـر یـو ګـل کښے هـر تصـویر دے جانانـه د کـریم

کۀ سر ترِ پریوت خو د قام غرور ترِ پرے نۀ وتو
په ملنګئی کښے هم انداز ؤ شاهانه د کریم

لیــونی کــړی ئے زمــونږ خوبونــه هســے نــۀ دی
دے د تخلیــق دیوتــا پخپلــه دیوانــه د کــریم

زمونږ په ګوتو کښے سائله دے قلم د کریم
فن مو په نوم د کریم، لیک مو په بانه د کریم

SAMSOOR.COM

خبردارے

په کور دِ راغلل سیلابونه – ډوبیږے ویښ شه پښتونه
سرته دِ کیږی سازشونه – ډوبیږے ویښ شه پښتونه

د زمانو نه وروستو – ستا زیږیدلے وجود
څوک شته کول نه غواړی- دا جنګ په دے جنګ دے
چه ستا راتلونکے نسل- هم چړے ساه وانخلی
سامراج راوړے داسے- ستا تر کوڅے جنګ دے

درنه چاپیره دی اورونه- سوزیږے ویښ شه پښتونه

د چا جونګړے تالا- د چا بنګلے ډیرے شوے
دا د اسلام جنګ دے- که د پیسے جنګ دے
وینه پښتون تویوی- سود ئے سامراج ته رسی
وطن ئے خپل تالا کړو- خو جنګ پردے جنګ دے

لږ په خپل ځان اوکه سوچونه- ورکیږے ویښ شه پښتونه

SAMSOOR.COM

دا چه کوڅه کوڅه دِ- د سرو لمبو ډکه ده
چه ګل دره ګل دره- دِ د لوګو ډکه ده
دا چه صحرا صحرا دِ- نن د سلګو ډکه ده
دا چه دِ پُوله پُوله- د اسویلو ډکه ده

دا په تا څوک کوی ظلمونه- ډوبیږے ویښ شه پښتونه

د خپل وطن ګل درے- په لمبو څله سیزے
تاریخ په شاه تر اوسه- هیچا رانسکلے نهٔ دے
د خپلے خاورے بچی- په اور کښے مهٔ ورتوئے
چا هیڅ یو قام ټول عمر- غلام ساتلے نهٔ دے

پردو له مهٔ کوئے جنګونه- ډوبیږے ویښ شه پښتونه

څوک د اولس دلالان- څوک د وطن سوداګر
د لوئے سامراج رضاکار- د لوئے سامراج غلامان
نهٔ په اولس مئین دی- نهٔ په وطن مئین دی
نهٔ په پښتون مئین دی- نهٔ دی د دین خیرخواهان

پوره کوی خپل هوسونه- ډوبیږے ویښ شه پښتونه

پښتونه نن له تا نه- تاریخ یو سوال کوی
ځان ورکول غواړے- کهٔ شته کول غواړے
اجتماعی مرګ او ژوند- نن په خپل لاس کښے لرے
ځان ورکول غواړے- کهٔ شته کول غواړے

نن دِ په لاس کښے دی وختونه- ډوبیږے ویښ شه پښتونه

SAMSOOR.COM

وطن د جنګ د خولې نه- راؤړه د امن کور ته
جنګ د نفرت نښه ده- امن د مينې ځائې دے
د رور په وينو کښې نور- خپل فکر مهٔ لمبوه
جنګ د نفرت نښه ده- امن د مينې ځائې دے

مهٔ خوروه نور نفرتونه- ډوبيږے ويښ شه پښتونه

دا خپله پاکه خاوره- مو لږه خوب ته پريږدئې
چه مو په سرو ګلونو- ډک خپل سحر اووينئې
دا پښتنې وينې مو- بے ځايه مهٔ تويوئې
چه خپل سپرلی اووينئې- چه خپل اختر اووينئې

راټول کړئې خيرے ګريوانونه- ډوبيږے ويښ شه پښتونه

SAMSOOR.COM

○

یو په اوښکو تر ګل په ګودر ترے پاتے شوے دے
شور ئے د بنګړو وړے دے شر ترے پاتے شوے دے
څوک هم چه په ورک زړهٔ پسے دے طرف ته تلے دے
زړهٔ ئے خود راوړے نهٔ دے سر ترے پاتے شوے دے

هـر ځـل ئـے نیمګـړے دا یـوه خبـره پریښـے ده
هر ځل نیم کښو د شونډو ور ترے پاتے شوے دے
دا څـوک لیـونے سـپیلنے شـوے د چـا سـترګو تـه
ځان ئے سوزولے دے مجمر ترے پاتے شوے دے

ستا د سـور سـالو پـه وینـو سره چینـه او سـور چینـار
سـورے پـه لمبـه لمبـه منظـر تـرے پـاتے شـوے دے
ســترګو تـــه دِ اوواېـــه جانانـــه چـــه دارو راوړی
درد ترے پاتے شوے دے پرهر ترے پاتے شوے دے

څـوک بـه پـه دے پولـه لیـونی د حسـن تلـی وی
زوړند هر یو ګل چه په ډنډر ترے پاتے شوے دے
بیـا سـتا د جمـال پـه جزیـره سـائل الـوتے دے
زړهٔ ترے پاتے شوے دے نظر ترے پاتے شوے دے

SAMSOOR.COM

یاد

په سرو ګلو ښکلې پټ وې د ازغو ډکه میدانه
سپرلی درنه چاپېر وو د لمبو ډکه میدانه
دا څۀ دربانده شوی، هیڅوک نۀ درپکښې ښکاری
د ژوند د مستانوۀ، لیونو ډکه میدانه

حسن و عشق

ما وینے کوی، زۀ ئے په وینو خندوومه
ستا په اشاره ستا په خبره ښکلې تصویر
حسنه تۀ به نۀ ئے، کۀ نن ئے سبا به نۀ ئے
عشق به دِ ساتی تل په سندره ښکلې تصویر

تماشے

ما وے چه څۀ وائی خو چه څۀ ئے نظر وائی
ډکی چه راوړی را له نن سترګو د توبې له
وائی د شمشاد لمبو وطن په سر اخستے دے
تا به تماشه کړی شا به راشه تماشے له

SAMSOOR.COM

اظهار

ما د دړد سزا لتانه غوښتے ده جانانه
ما کله دوا لتانه غوښتے جانانه
کله خو زما نه د نفرت اظهار کوه کنه؟
مینه اخر چا لتانه غوښتے ده جانانه

SAMSOOR.COM

○

زهٔ چه مِ د مور زهٔ چه د پلار ژبه پیداکړمه
حسنه ستا سنګار له به د کار ژبه پیداکړمه
څوک ورته سندره څوک غزل څوک نظم اووائی
درد له چه د مینے د اظهار ژبه پیداکړمه

نن کهٔ د خزان د زیړو اوچو پاڼو شور یمه
ګل ته به سبا له د بهار ژبه پیداکړمه
ستا د مخ خالونه چه په زړهٔ لکه داغونه وړم
غواړم چه ترے زهٔ د لاله زار ژبه پیداکړمه

ستا د خماری سترګو په ډوب خمار کښے ډوب نښهٔ یم
ګورم کهٔ پیغام له د خمار ژبه پیداکړمه
اومِ چوی پړق د حد په هورته خاموشی د ګل
زهٔ د زړهٔ بلبل ته د چغار ژبه پیداکړمه

روح ته مِ کلونه دروغ اووئیل رنځور مِ کهٔ
نوره ورته څهٔ د انتظار ژبه پیداکړمه
هسے خو سائله په خالی لاسونو نه ورځم
یا رله به ورځم خو چه د یار ژبه پیداکړمه

SAMSOOR.COM

زما د مینے او د وینے د وطن ښکلیه!!

زمــا د میـــنے او د ویـــنے د وطـــن ښـــکلیه!
تهٔ د ځوانئے د وینے ډک جام ئے په بله اوړے
په تا کښے سرهٔ د ژوند ګډېرى او موجونه وهى
کهٔ هیچا لاس در اوړد هم نهٔ کهٔ په خپله اوړے

د خپـل نظـر د شـرارو پـه طوفـانونو کښے تـهٔ
منډے وهے د خپل وجود وتى بڅرکى نیسے
لکه د پڼړکـو دِ پـه سترګو کښے ایـرے پریـوزى
د خیال په ګوتو کښے یخ شوى ترکى پرکى نیسے

تـا خــو د خپلـو لمبـه شــوۀ ګـل درو تماشـے
په هفتو نهٔ په میاشتو هم نهٔ په کلونو اوکړے
تـا خــو د خپلـو قتـل شــوۀ ارمــانونو قیصـے
پـه چغـو مخکښـے د نـړئے د عــالمونو اوکړے

خو د نړئے عالم چه تا له درکړى څهٔ به درکړى
کهٔ لږ خیرات درکړى دا ستا مسیحائى خـو نهٔ ده
پـه ځنکدن کښے د قطـرے نیمے اوبـو پـه اسره
ژونـد تیـرول ترعمـره پوهـه او لـوئى خـو نـهٔ ده

تـهٔ د یو قام ښکلے ئے تـهٔ د یو وطن ښکلے ئے
تـهٔ د یو قام مالک ئے تهٔ د یو وطن مالک ئے
تـهٔ د پرون ښـکلے ئے تـهٔ د مسـتقبل ښـکلے ئے
کهٔ سوزیدلے هم دے تهٔ د دے ګلشن مالک ئے

SAMSOOR.COM

ستا قام کۀ ډیر هم خوار وزار دے یوژوندون خولری
یو تعلق د ژوند او ژواک لری تړون خو لری
څۀ ضابطه او څۀ قیصه د خپل مضمون خو لری
کۀ ئے سبا پریشانه ډیر دے یو پرون خو لری

یو خپل تاریخ خو لری دود لری دستور خو لری
د نن نظر او د سبا ورځے شعور خو لری
د آنا دار خو لری چغے له منصور خو لری
د پټکی ول، د شملے تاؤ لری غرور خو لری

اوښکے دِ پاکے که په ویر او په ژړا نۀ کیږی
دا ټوټے شوی ائینے راټول ول غواړی
زمونږ زخمونه د پردو په مسیحا نۀ کیږی
دا پرهرونه به په خپل اور رغول غواړی

ښکلیه! څو به مو د خور او مور د سر پړونی
راتښتوی، راشو کوی، پردئے کاواکے سیلئے
ښکلیه څو به په نازکو رخسارونو لګی
لکه سپیرے د میرے مور او بے باکے سیلئے

منم چه تا په سین د وینو کښے وطن اوګټۀ
نن هم د وینو سین لرے ولے جاله نۀ لرے
د جنګ فاتح ئے خو د فتحے کورته ستون نۀ شوے
ځکه چه خپل کاروان او خپله قافله نۀ لرے

SAMSOOR.COM

چه قافله نهٔ لرے لاس د جنګ نیولے نهٔ شے
د خپل وطن د ناوے شونډے ښکلولے نهٔ شے
د مور او خور په سر پړونے خورولے نهٔ شے
خپل انغرے د خپل کنډر کور تودولے نهٔ شے

زما د مینے او د وینے د وطن ښکلیه!
راشه په نوے لار د نوی ژوند اغاز اوکه
ټولو ته اووایه چه خپله قافله پیداکړی
د تدبر او دانش خونو ته اواز اوکه

ټوپک د ژوند قاتل او وینے سوداګر ته پریدهٔ
ته د دلیل او د ګویانه ژبے لار واخله
د خپل وطن د دړد د څړیکو کیفیت تصویر کهٔ
دردله د داغ د چاؤدو شونډو نه خمار واخله

د خپل تاریخ د پاڼړے پاڼړے ائینه راواخله
چه پکښے ټول د خپل وطن لیونی ځان اووینی
چرته د یو ځلی نه خیرے لوپټه راواخله
په داسے خیال چه ئے د ټول وطن ځوانان اووینی

ښکلیه! مینے له د نوی لوظ لاس ورکه
د هر الفت په مړاوۀ سترګو کښے ارمان تازه که
هر لیونے د خپل غرور په مئیو اولمبوه
ننګ له، غیرت له، ضمیرونو له ایمان تازه که

SAMSOOR.COM

په دے قام هیچا کوډے کړی، نهٔ تعویذ کړے دے
خو قاتلان شته او د ژوند مبلغان نشته
دا زړونه، هغه دشتے نهٔ دی، چه ازغی ټوکوی
خو قصابان شته، د شپونکیو وارثان نشته

زما د مینے او د وینے د وطن ښکلیه!
رینبے رینبے پټکی راټول که ترے جرګه جوړه که
د دے جرګے نه کاروان جوړ که قافله جوړه که
تار تار راټول که ترے شال جوړ که لوپټه جوړه که

کهٔ په ګل ګل کښے د شبنمو شوګیرونه غواړے
کهٔ د شبنم په شوګیرونو کښے خوبونه غواړے
کهٔ خپل وطن له د ګلونو سحرونه غواړے
کهٔ خپل سحر له د رنګونو بهارونه غواړے

نو دا یوه نغمه، په دے نوی رباب واړوه
شا به ایله مهٔ کوه پاڼره د کتاب واړوه
هر خیال د داسے ګناهونو په ثواب واړوه
خپله دنیا په زمانه، د انقلاب واړوه

په زړهٔ کښے مهٔ غربیږه، شونډے په اظهار پوهه که
سترګے را اوسپړه او ژبه په اقرار پوهه که
د ذاته اوځه، ځان په لار، پوهه په دار پوهه که
د ځان سره ښاغلی ټول د کار، په کار پوهه که

SAMSOOR.COM

زړو لفظونـو لـه، د نـوی ژونـد معنـے پیـدا کـه
نــوؤ معنــو لــه، لــړزوونکے تــرانے پیــدا کــه
پـه ترانـو د دړد، د سرو اوښـکو چینـے پیـدا کـه
پـه زمانـه کښـے ځـان لـه خـپلے زمانے پیـدا کـه

ځـنے کارونـه د خوبونـو پـه لیـدلو نـهٔ شـی
د دے وطـن پـه قـاتلانو وطـن نـهٔ جـوړیږی
دی در پـه سر، د نـوی نسـل مستقبل جـوړول
کورے پـه غلـو او پـه ډاکوانـو وطن نـهٔ جـوړیږی

قیصـه د نـوی سـره بیـا شـروع کـول غـواړی
نــوی رازونــه د دنیــا معلومــول غـــواړی
د نـوی خیـال سـره پـه نـوے لاره تلـل غـواړی
مــزل د نـــوؤ منزلونـــو بـــه ټاکـــل غـــواړی

د زړهٔ دړدونــه بــه همــه شــریکول غـــواړی
پـه ترقیـدونکو، لیونـو، دشـتو بـه تلـل غـواړی
د ذات د کـوره بـه پـه هـر صـورت وتـل غـواړی
ځان او جهان به خپل اولس ته ورسپارل غواړی

نهٔ مو پـه لاس کښـے نـور وخـت شته نـهٔ بلـه لار ښکلیه
او کـهٔ تلـوار، بـس کـه د نـورو انتظـار ښـکلیه!

SAMSOOR.COM

○

ستړګې چه رنګ واړوي ګويانه تصويرونه شي
اوښکې چه په سر د بڼو اوخاندي لفظونه شي
مات کړي غرونه غرونه زړونه لارې پکښې جوړې کړي
دړد چه څړيکې څړيکې په رباب د زړهٔ تارونه شي

ستړګې چه د ستړګو د مسکا په معنا پوهه شي
ژوبل شي زړګي د تندرونو موسمونه شي
تا که منګې سرته کهٔ او ما کهٔ ټپه پورته کړه
بيا به په چينو او چنارونو بهارونه شي

څوک خو ځنګيدهٔ هم غواړي ټال غواړي ټالئې غواړي
څوک خو ځنګولې هم شي زلفې چه ټالونه شي
څهٔ د هر يو روح په انګڼ خور د مينې سورې دے
څهٔ وړې قيصې د مينې لوئې لوئې کتابونه شي

يو وي اسويلې خو دا همه دنيا پرې اوسوزي
اوښکه که يوه هم په مخ راشي نو رودونه شي
زهٔ او تهٔ کهٔ نهٔ يو جانه دا زمکه ګل نهٔ سپړي
دا خو زهٔ او تهٔ يو چرته ګل چرته رنګونه شي

نوې سپوږمئې ستا د سالو پيڅکې ځلولې دے
ګورو کهٔ زمونږ هم په کوڅو کښې اخترونه شي
خوند کوي په غيږو د خوبانو کښې خوبونه خو
يه سايله کله په اورونو کښې خوبونه شي

SAMSOOR.COM

سپیلنے

ټقا کوؤمه در لوګے شم سپیلنے دِ کړمه
د سوی لوی انتظار د اور لوګے دِ کړمه
جانانه زۀ هسے د شک خامار خوړلے نۀ وُوم
اوس راته رو رو یقین کیږی چه پردے دِ کړمه

جانانه یاره

په ما د خپله ځانه ګرانه یاره
شکمنه یاره بد ګمانه یاره
د زړۀ دنیا دِ راله څۀ ورانه کړه
په ما دِ کړله دنیا ورانه یاره
بیابانے دِ کړم مجنون دِ کړمه
جانان دِ نۀ کړمه جانانه یاره

SAMSOOR.COM

○

کۀ چرته ساه د محبت په ليونو کښے راشي
جانان دِ بيا د تندرونو په جامو کښے راشي

درته په څۀ بانه د زړۀ د وينو دارے اوکړم
چه دِ سرخي په مړغيجنو انګو کښے راشي

چينے له راشه په چنار د سالو سورے اوکه
چه لږ شان سرۀ خو د اسمان په کنارو کښے راشي

د شمعے هم په ځان زړۀ سوزي چه تنها بليږي
پتنګ خبر کړئے چه محفل ته په لمبو کښے راشي

شپه ده ناڅاپه مِ په سر لکه شغله والوځه
چه د ژوندون شور مِ د زړۀ په درزيدو کښے راشي

سپرلے دِ ډکه غيږ د ګلو د زخمونو راوړي
چه پيغلے سرۀ ګلونه ايښي په کمڅو کښے راشي

سائل د دے شپے سره جنګ په دے ارمان کړے دے
چه مِ سحر ستا د جمال په پلوشو کښے راشي

SAMSOOR.COM

○

پيښه په دے ورانو کوځو بيا اوکه يو ځل ملنګه
يه زما نادان ملنګه يه زما پاګل ملنګه

ستا نه ستا لوظونه ولے هير شو په تا څۀ اوشو
تا خو به ريکونه په سر دلته بادول ملنګه

نۀ درنه سالو غواړمه نۀ اميل د سرو ګلو
نۀ درنه بنګړی غواړمه نۀ درنه کاجل ملنګه

ډيرے بے ارزئے د ژوندون ډيرتريخ کۀ بے وسه ژوند
بس دے زولنئے ماتے کۀ راشه په څۀ چل ملنګه

تار تار ګريوانونه خو هم غواړی د هنر نظر
زړۀ مِ که راښول ملنګه خور مِ که کاکل ملنګه

نۀ په زړه اختيار لرمه نۀ په ځان اتبار لرم
څنګ دِ کړم پردے ملنګه، څنګ دِ کړم خپل ملنګه

بيا شبنم شه يه سائله! هغسے مِ بيا ګلاب که
تا چه به ژړل ملنګه ما چه به خندل ملنګه

SAMSOOR.COM

○

ستا د تورو تورو بلا سترګو بلا واخلمه
ستا په تماشه کښې رانه هیر وؤ چه ساه واخلمه

زهٔ به جنت ستا د یو دیدن دپاره پریدمه
زهٔ به هغه نهٔ یم چه دا واخلم کهٔ دا واخلمه

دلته چه راغلے یمه ستا سودا اخستے یم
نوره به په دے بازار کښې کومه سودا واخلمه

خدائے دِ راته تا په تمامی حورو کښې اودروی
یه په لونګین مئینے زهٔ به ترے تا واخلمه

بس یوه لحظه نیمه معطل شه د دیوال په شا
زړهٔ له چه جانانه ستا د زړهٔ نه درزا واخلمه

ستا په ګل ګل شونډو د لمبه لمبه ښیرو نه پس
ولے د پیکه پیکه خیالونو دعا واخلمه

څنګ به پرهرونه د سائل په زړګی نوی کړی
څنګ به دِ د سترګو د بڼرو نه صلا واخلمه

SAMSOOR.COM

○

نصیب مِ ګل یم غوړولے په صحرا تږے یم
ستا د قطره قطره شبنم شبنم خندا تږے یم

سپوږمئی درځم جام جام د ستورو راله ډک اوساته
زهٔ د جمال زهٔ د ښکلا زهٔ د رڼرا تږے یم

کهٔ سمندر نهٔ وی راواړئے سیندونه په ما
زهٔ د پیړو سوے یم، زهٔ د پښتونخوا تږے یم

دغه دے اوس مِ اوښکے ستا اوښکے په لپو لپو
دغه دے بیا مِ شونډو اور واخستو بیا تږے یم

بلا بلا ثواب هم ټکے قدرے نهٔ کړم سیراب
زهٔ ذات پرست نهٔ یم د مینے د ګناه تږے یم

زما د تږی روح نه اخلی سرچینے روحونه
زهٔ د حسین زړهٔ یمه، زهٔ د کربلا تږے یم

اوشوے مودے ستا د نظر په سمندر پروت یمه
ستا په کتو چړے موړ نهٔ شومه پیدا تږے یم

شونډے دی تراړے تراړے هسے تلی نه د سائل
ما په رشتیا ده مینه کړے زهٔ رشتیا تږے یم

SAMSOOR.COM

○

دا څۀ حالات وی چه د روح نه مِ وجدان یوسی
د تصور نه مِ خوبونه د امکان یوسی

دا څۀ سایه ده چه په سترګو مِ دخیال پرته ده
لکه کارغه شی را غوټه زما نه ځان یوسی

کۀ څوک ژوندی وی نو زما غبږ ورته اورسوئے
د هغے څلی مات "کودی" له دِ ریحان یوسی

په وچیدو دی د دامانے د ګلونو شونډے
کۀ څوک ورځی نو چه په سترګو کښے باران یوسی

زۀ د خزان د پانړے پانړے سره اورژیدم
خدایه سیلئے کړے چه مِ کورته د جانان یوسی

د دے جهان په بازار زړۀ سائل پرون خرڅ کړے
نن دِ په هغے خیال د هغے زړۀ ارمان یوسی

SAMSOOR.COM

د
پروفیسر انعام په نوم

زما "انعامه" یه زما د سترګو ورک نظره
ما لا "امان" هیر کړے نهٔ وو چه تا بله اوکړه
مونږ خو به تا او ستا ادا ته غړولے سترګے
داسے دِ څنګه بے تپوسه رضا خپله اوکړه
چه د وطن قام او اولس په سر خبره به شوه
مونږه به ستا هره جذبه یو راهنما ګڼړله
داسے به ستا په شونډو هر ټکی معنے لرلے
چه مونږ به هم ترے د انکار جرات ګناه ګڼړله
خو تا زمونږ نه ځان په نیمه لار کښے ورک ولے کهٔ
سړیه داسے دِ سنګین زړګے نازک ولے کهٔ

SAMSOOR.COM

انعامه هیڅ دِ په دے نوے فلسفه پوئے نهٔ شوم
چه داسے څنګ په نیمه لار کښے مرور کښیناستے
تا خو زهٔ خپله تل د خپل فکر په نمر ساتلم
تهٔ په پیوند څنګه د سیورې او د نمر کښیناستے
زما د ژوند جنونه یه زما د ژوند جانانه
ما نه چه دا هر څهٔ تهٔ غواړے ما له څهٔ راکوے
زهٔ به هم دلته د خاطر د خولے خبره اوکړم
زما اشنا کهٔ راکوے ما له به زړهٔ راکوے
او کهٔ زړهٔ نهٔ راکوے لاس په لاس کښے مهٔ راکوه
داسے ازغی خو په دے خوږ احساس کښے مهٔ راکوه
زهٔ به د چا لیونی غږ ته لارے اوڅارمه
چه تاسو یویو خپله کډه اوتړله لاړئے
لا خو زمونږ د وطن ګټه ګټه لوټه لوټه
په خاورو خړے دی سپرلی غواړی ګلونه غواړی
لا خو زمونږه دشتے پولے پټی غرونه غاړے
سرهٔ کمیسونه د مئینو اوازونه غواړی
تهٔ د کرلو، شوؤ "ګلو" نه په کومه لاړے
په کومه لار لاړے په غرهٔ او کهٔ په سمه لاړے
انعامه لږه دِ د خپل فکر رڼا راوړه
چه دے تیرو ته ئے بریښنا کړم پکښے لار جوړه کړم
چه لږ په ورکوسترګو ورک نظر یقین اوکړمه
چه تماشه لکه منصور په سر د دار جوړه کړم

SAMSOOR.COM

○

ځـئې چـه مـاتې ائینې، راټـولې کـړو
لوبـولـه د سـرو اوښـکو دانې، راټـولې کـړو

ځـئې چـه ئې د زړونـو پـه تختـو، بیـا اولیکـو
بیـا خـپلې غمـژنې زمـانې، راټـولې کـړو

کـر بـه پکښې اوکـړو د جانـان، جانـان نظـر
بیرتـه بـه پرهـر پرهـر سـینې، راټـولې کـړو

بیـا چـه ئې د مـړو زړونـو پټـو تـه، راواړوؤ
بیـا د دړد خـورې ورې چینې، راټـولې کـړو

ځئې چه د خپل کلي د بټ ورانه، خـوا اونیسـو
خاورې پـه سر باد کړو او نینې، راټـولې کـړو

راشئې چـه ددې بربنډ موسم پـه، کفر کښې
خـپلې قیصې خـپلې افسـانې، راټـولې کـړو

راشئې چه ابادې میخانې کړو، د ژوند پـه نوم
بیـا هغـه خـاورینې پیمـانې، راټـولې کـړو

راشـئې د تـالا والا وطـن، د ننـګ بچـو
خـپلې اسـتانې تـه اسـتانې، راټـولې کـړو

راشئې چـه لړ واؤرو د سائل، غمژن اواز
راشئې چـه سندرو لـه معنې، راټـولې کړو

SAMSOOR.COM

○

په خپل نظر کښې به د ستا راکړې ګل ګرځووٶم
د یاد ازغې به دِ د زړهٔ په سر کښې تل ګرځووٶم

زما په زیړ الوتی رنګ کښې به څهٔ سرهٔ پیداشی
درانهٔ په زړهٔ ستا د خوارهٔ وارهٔ وربل ګرځووٶم

د زړهٔ تنړاکې پکښې کله ځایولې شمه
تصویر په سترګوکښې دخپل ستړی منزل ګرځووٶم

چه خپلو شونډولـه دخپلو اوښکو رنګ ورکوی
د وطن دا ښکلی په زړهٔ کښې د غزل ګرځووٶم

لکه ماشوم هر ژړیدلې دړدیدلې ارمان
د تبستیدلی خوب دپاره په ځنګل ګرځووٶم

کهٔ چرته شوخ ترے واخلی رنګ ترے واخلی اور ترے واخلی
د زړهٔ پرهر چرته د سرو ګلو په تِل ګرځووٶم

تئیرے منم چه اوس په زړهٔ وارخطائی راولی
خو د زړهٔ داغ به جانانه پکښې بل ګرځووٶم

نن راته ژوبل ژوبل فکر وے راځه سائله
نن دِ د ورک جانان په وران ویجاړ بورجل ګرځووٶم

SAMSOOR.COM

سندره

يه ملنګه ياره په ديوال، کشمالی کرم
زهٔ خوستا دپاره په ديوال، کشمالی کرم
چاته سوال جواب اوکړم، څوک به دِ خبر کړی نن
چرته ئے دلداره په ديوال، کشمالی کرم
يه زما د سترګو توره يه زما د زړهٔ درزا
راشه په دے لاره په ديوال، کشمالی کرم
څوچه تهٔ رانهٔ شے، ليونے بهار به رانهٔ شی
يه زما بهاره، په ديوال ،کشمالی کرم
هر طرفته ګورم په تا څهٔ اوشوچه رانهٔ لے
مرم د انتظاره په ديوال ،کشمالی کرم
خلکوله خپل خپل مئين جانان کشمالی راوړی
زهٔ په نصيب خواره په ديوال، کشمالی کرم
وايمه د ځان سره رو رو د خپل سائل غزل
اوژاړم د قاره په ديوال، کشمالی کرم

SAMSOOR.COM

○

د باغه اوځه خو د دړد او د ارمان د کوره
بلبله مهٔ اوځه د مینې د جانان د کوره

اوس هم راځی یوه غمژنه شان نغمه د رباب
د باز درے د "رود" په لور د ادم خان دکوره

مونږ لکه اوښکے یو په خپل باران کښے لوبے کوؤ
ویشو په هر لور پیغامونه د ګریوان د کوره

ځی ورله څوک سرمایه دار کرایه دار لټوی
هر څوک د روح نادان اوباسی د وجدان د کوره

تنهایئے چپ شه عشقه وریت مِ کهٔ خو غږ مهٔ کوه
زهٔ به د ژوند ښار جوړوؤم د بیابان د کوره

خدایه دا اور اور موسم، خوب خوب چاپیرچل د پښتون
دی تیریدل څهٔ د ناشونی امتحان د کوره

کهٔ د سرونو لوبه غواړی کهٔ نشه د شعور
خو ګل اندامه دی راؤړل د ترابان د کوره

کهٔ دار ته رسی او کهٔ غیږے د دلدار ته رسی
سائل وتے نهٔ شی د مینے د ایمان د کوره

SAMSOOR.COM

○

د پسرلی په ګوتو جوړ زما ګلفام جانان
څهٔ نشه راکړه د سحر د ګل په جام جانان

زما د مینے ملنګئے ته باچائی لوګے کړئے
لکه د شمع راته بل وی هر ماښام جانان

هم دغے دار له خپله بند په بند ترلے راغلم
په جبین چا ته ږدی د تورو زلفو دام جانان

څمه لمبو ته دانګم ګل ورله راوړم د سپرلی
داسے راکړے دے په سترګو کښے پیغام جانان

ما له د بل یاد او د نورے ثناءٔ چل نهٔ راتهٔ
ما زؤت کړے ساه په ساه او ګام په ګام جانان

دا نبه اونهٔ شوچه خوئی بوئی د معشوقے شو بدل
سائله ستا په نوم لیکلے دے سلام جانان

SAMSOOR.COM

د محمد(ص) نظره

چه دِ وسعت دے د همه فاصلو ضد نظره
ستا نه لوګے ستا نه قربان د محمد(ص) نظره
چه هر خوا اورسيدے نۀ لرے هيڅ حد نظره
ستا نه لوګے ستا نه قربان د محمد(ص) نظره

زۀ د همه ژوند مايوسئے د زړۀ همه دردونه
راؤړمه ستا د مهربان نظر ګلونه يوسم
ستا په سخی دربار خالی لاسونه پورته کړمه
په خپله لپه کښے دا دواړه جهانونه يوسم

زۀ ستا د خيال په سيوری بچ يم د هر بد نظره
ستا نه لوګے ستا نه قربان د محمد(ص) نظره
تۀ د کرم د لا زواله ګورے ونے سورے
زۀ د خطا د لارو سترے دلته ساه اخلمه

زۀ چه د خپل زړګی نه وينځم د ګناه داغونه
ستا د جمال د سحرونو نه رنړا اخلم
اخر دِ پويه په معنے کړم د مقصد نظره
ستا نه لوګے ستا نه قربان د محمد(ص) نظره

زۀ چه د ژوند په تنسته بوده کښے اونخلمه
ځان ته حيران شمه چه چا ته سترګے واړومه
يوه شيبه د وارخطا زړۀ تجزيه اوکړمه
چه سترګے پورته کړمه تا ته سترګے واړومه

زما ارزو دِ په هيڅ حال کښے نۀ کړه رد نظره
ستا نه لوګے ستا نه قربان د محمد(ص) نظره

SAMSOOR.COM

منزل

دا زهٔ د کوم ارمان په دشت کښې لیونے روان وؤم
ستا د نظر د اور لوګے وؤ راپسے روان وؤم

څهٔ وه سایه ستا د وربل د تصور جانانه
په سر مِ الوتے لمبه لمبه غرمے روان وؤم

SAMSOOR.COM

○

د ژوند وفا او مینې ترجمانه ده سندره
ماشومه ده نازکه ده نادانه ده سندره

سندره وژنئې مهٔ سندره نهٔ مری قاتلانو
پیدا د دوارو سترګو د جانانه ده سندره

لیکلې خدائې د مینې په قسمت او په فطرت کښې
رالوتې د ورمې د ګلستانه ده سندره

کوتره ده الوتې ده په سپینه لوپټه کښې
د امن د پیغام سره روانه ده سندره

د مینې سرچینه ده د خوبونو په وطن کښې
مونږ داسې جوړه کړې د ارمانه ده سندره

هر کال پرې هر کلې وایو غمژنو پسرلو ته
راوړې مو د ژوند د بیابانه ده سندره

هر چا چه ده په کومه لار زندان ته رسولې
راوتې په بل لاره د زندانه ده سندره

چه چرته غریدلې ده ژوندون ئې زیږولې
خبر نهٔ د ثواب نهٔ د ګناه نه ده سندره

دا خلک خدائې زده ولې د سندرې دشمنان دی
سائله چه په هر چا مهربانه ده سندره

SAMSOOR.COM

○

دی پرے خوارهٔ ستا د نظر د پلوشو رنګونه
دی د خوبونو شان خوارهٔ د دے کوڅو رنګونه

د سالو والو جونو سترګے په لمبو تورووٴم
ورمه خالونو له د نووٶ تماشو رنګونه

ستا په رخسار کښے بلوی د جمال نوے ډیوے
زما په مخ د محبت د حادثو رنګونه

داسے سپرلی دی چه د زړونو د بیدیا نه نهٔ ځی
د پښتنو پیغلو په سر د لوپټو رنګونه

شومان دی نه ظاهروی په هر چا خپلے معنے
خاندی په سترګو کښے د ژوند د لیونو رنګونه

مونږ د ژوندون لیونی تاسو د بازار لیونی
جدا دی ستاسو نه زمونږه د جذبو رنګونه

د سائل څلی ته د نوی سپرلی زیرے یوسئے
سرهٔ شو په سترګو کښے د ژوند د لیونو رنګونه

SAMSOOR.COM

د پانسي ګاټ دننه د یو دردناک خط په جواب کښې

زما شاعره لیونیه ژوند پرست شاعره
تا به اغوستی وی جامې د زولنو منمه
په زنځیرونو کښې به خوب وینې د خپلو کوڅو
جذبې به ستا هم وی د عشق د لیونو منمه

پوهیږم درد به دِ په زړهٔ کښې کړهٔ څهٔ ځانګه کوی
تهٔ به ترې څوکه غوښوې چه چرته لویه نهٔ شی
پوهیږم ور به د زړهٔ پورې د چا یاد ته ساتې
چه ستا په غوښو ارمانونو چرته پوهه نهٔ شی

SAMSOOR.COM

تهٔ چه شاعر ئے تهٔ به هم لکه زما په شانے
د لفظ په ورانه جاړه خونه کښے معنے ګورے
د پانسی ګاټ په تکه توره وارخطا کوټه کښے
به خپل پښتون سپیره تندی له پلوشے ګورے

خو دلته هر قانون رشتیا وی او رشتیا وی قانون
تا به "رشتیا له" په ریشتینو زولنو کښے بیائی
جرم خو جرم وی کهٔ تور وی او کهٔ سپین جرم وی
تا به خپل حد له په رنګینو افسانو کښے بیائی

خو چه په کوم چربانګ دِ بیائی نو زما شاعره
غواړم چه شپے له سپوږمئی مخ په پلوشو اووینځے
د هر یو ګل د جام مجمر کښے دِ شبنم لوګے کړی
د ټول اسمان مخ دِ په اوښکو پښتنو اووینځے

ځکه چه عام او د شاعر مرګ کښے خو فرق په کار دے
هغه یواځے مری د دهٔ سره سندره هم مری
هغه یو مړ شی دے په یو سزا کښے دوه ځله مری
کهٔ څوک په هیڅ نهٔ مری نو دے خو په خبره هم مری

خودا خوزهٔ وایم زما او ستا په ګران وطن کښے
زما شاعره د سندرے حیثیت د څهٔ دے
سندره څوک ده او د څهٔ نه ده پیدا سندره
د یو حسرت او ویرنه اخوا ئے قیمت د څهٔ دے

SAMSOR.COM

○

په زړهٔ داغ داغ ریدے په وینو کښے ګلګون ولاړ یم
په خیال کښے ډوب ستا د جبین د سباوون ولاړ یم

بیلتون کهٔ څو زما په یو کور کښے دیوال وهلے
زهٔ هم دیوال هسے په کور کښے د بیلتون ولاړ یم

ستا تصور بت کړم د ځانه خبر شوے نهٔ یم
کلونه تیر شو ستا د غم په میرتون ولاړ یم

په خپلو وینو دِ تصویر له ځنډه سترګه کوؤم
فکر کوؤمه ستا د وریځو په مضمون ولاړ یم

حالاتو څهٔ د عشق دنیا په بله واړوله
د لیلی حسن یم په در کښے د مجنون ولاړ یم

زهٔ د خیبر په سر ولاړ یمه وطن ته ګورم
معنا مفهوم یم او کهٔ سوال یم د ژوندون ولاړ یم

زهٔ په دے خاوره کښے بلا ژورے جرړے لرم
نهٔ په ښوائدانړی یم ولاړ نهٔ په صابون ولاړ یم

دا چه "مرم" ځان لیدو له نوے ائینے تراشمه
ځان له سنګار کوؤم په نوی ځیګر خون ولاړ یم

دا د سبا دپاره پانړه د تاریخ اړوؤم
ولاړ خو یمه کهٔ زپلے کهٔ زبون ولاړ یم

مغل ما وژنی خو بیا هم هر یو مغل ته د وخت
لکه سایه په هر ګوټ پیر کښے د پښتون ولاړ یم

SAMSOOR.COM

○

ستا تبسم د ګل د غېږے پسرلے کړمه نن
لکه شبنم دِ په سحر سحر لوګے کړمه نن

تماشے تل راټولوی خوارهٔ وارهٔ فکرونه
زهٔ دِ زرے زرے د سترګو تماشے کړمه نن

شغلے به څنګ ستا د خالونو لاله زار نهٔ کوی
د وینو جام ووُم تا پړے لپه لپه تویے کړمه نن

ما ډکے ډکے وے ساتلے د عمرونو سترګے
تا د باران هسے شیبے شیبے رانسکے کړمه نن

ما هم څهٔ وے تا هم څهٔ وے خودواړو هیڅ اونهٔ وے
د اننګو خولو دِ ټول خولے خولے کړمه نن

ډیر ډیر دِ اوکاتهٔ زما په مخ کښے خپل مخ ته نن
ځار دِ د مخه چه دِ مخ د ائینے کړمه نن

د سخاوت نه دِ لوګے د جانان رونړ جبینه
شغله دِ پورته د رنړا د منارے کړمه نن

زهٔ خو سائل ووُمه سائل څهٔ بے معنے ټکے وی
خوچه تا شونډو ته کړم ډک دِ له معنے کړمه نن

SAMSOOR.COM

○

چه را په زړهٔ شے د زمان او د مکانه اوځم
همه جنون شمه د ځان او د جهانه اوځم

داسے اواز مِ کۀ د زړهٔ پټه بے رحمه دړده
پورے راپورے چه د زمکے او اسمانه اوځم

جانانه داسے مِ پخپلو زلفو کلک اوتړه
چه باقی ژوند د رهائیٔ د هر امکانه اوځم

د دے بازار هرے سودا سودائی کړے یمه
ځان ته به څۀ بانه کوؤم کۀ د وجدانه اوځم

اوس د دے خپل دشمن رقیب زړهٔ سره څۀ اوکړمه
چه هم ددهٔ د دړد ازار شوم د جانانه اوځم

زهٔ د فطرت موسکا پخپله تصویر کړے یمه
د دے تصویر د مسکیتوب نه به په ګرانه اوځم

خدایه د کوم زخمی بلبل چغار دِ کړمه
چه لکه سوے ساز د سوی ګلستانه اوځم

هر خوا چه ځم په لاس کښے ژوبل زړهٔ ګرځوم
خاندم سائل یم وینے وینے د ارمانه اوځم

SAMSOOR.COM

○

خیال دِ زما د خیاله غیږه کړه چاپیره مینے
څۀ د قیامت حادثه شوه په دواړو تیره مینے

لپه ما پورته کړه او راغله دعا ستا په شونډو
خدائے به کړی مونږ ته د الفت زمانه ډیره مینے

راشه چه غوښتے ئے هنر ستا د فنکارو سترګو
د زړهٔ ټوټے دِ راته پریښی بے کوشیره مینے

ماته دا ستا نه د ورک زړهٔ صنم خانے ته بوتلے
تا زهٔ خبر کړم د الفت د زور او زیره مینے

اوس د تاؤ کړو بنړو غشی تر هغے راوله
چه پرهرونه مِ په زړهٔ اوځی د شمیره مینے

د ژوند په کوم ګوټ پیرئے مخ کړو زهٔ او تهٔ یو بل ته
بنده ئے نهٔ دے خبر کړے د خپل خیره مینے

حق به لرے چه ورته خپله وفا اونهٔ ښسے
په هیره هم کهٔ د سائل نه شولے هیره مینے

SAMSOOR.COM

○

ریږی نه د خپل کاڼری ارمانه سره څۀ اوکړم
وژنی مِ هم نه د خپل جانانه سره څۀ اوکړم

رنګ رنړا ادا شوخی مستی ځوانی او تود سپرلے
ګل ته شو راټول وائی د ځانه سره څۀ اوکړم

زړۀ مِ درکړۀ سر مِ درله ځو ځله راوړے دے
زۀ ستا د یقین ستا د ګمانه سره څۀ اوکړم

ځمه ستا په غیږ پسے او خاورے بادووم په سر
نور د دے زړۀ چاودی بیابانه سره څۀ اوکړم

زۀ به د الفت پښتو د سر په بدل اوپالم
ستا د لوظ ماتی د امکانه سره څۀ اوکړم

تا د زړۀ په ګل ګل پټی کر اوکۀ د سرو زرو
زۀ د خپلو اوښکو د بارانه سره څۀ اوکړم

شپه چه شوه پخه نو دۀ کړو بس د محبت رباب
زۀ د خپل نصیب د ادم خانه سره څۀ اوکړم

زۀ یوسف په یو بازار کښے یو خریدار نۀ لرم
زۀ ددے حالاتو د ایمانه سره څۀ اوکړم

بیا ئی مِ سائله په خونخوارو لارو شا مودام
زۀ د خپلے مینے د وجدانه سره څۀ اوکړم

SAMSOOR.COM

سندره

کهٔ لیونے مِ نهٔ کړے زهٔ به لیونئے نهٔ یمه

ځهٔ کنه ګورو به جانانه

کهٔ ادم خان مِ نهٔ کړے بیا به درخانئے نهٔ یمه

ځهٔ کنه ګورو به جانانه

چه دِ په تورو غرونو سر نهٔ کړمه
لالیه بیا به سترګے تورے نهٔ کړم
چه دا د مینے سزا در نهٔ کړمه
بیا به په شونډو سرخی پورے نهٔ کړم
چه موسے خان دِ نهٔ کړم زهٔ به ګل مکئے نهٔ یمه

ځه کنه ګورو به جانانه

SAMSOOR.COM

چه په خورو خوبونو پسې
مِ ښو په چغو ژړولې نهٔ ئې
چه مِ د خپل باغ په ګلونو پسې
تر عمره عمره کړولې نهٔ ئې
زهٔ به د خپل وطن د غرونو غرځنئې نهٔ يمه

ځهٔ کنه ګورو به جانانه

چه مِ د سترګو نه الهام وانهٔ خلې
زهٔ به دِ هم د غاړې هار نهٔ کړمه
په دوه لاسی چه مِ سلام وانهٔ خلی
تا به تاجدار تا به دلدار نهٔ کړمه
چه دِ رنځور نهٔ کړمه زهٔ به شين خالئې نهٔ يمه

ځهٔ کنه ګورو به جانانه

چه مِ سندره نهٔ کړې ښو سائله
ياد ئې لره رانه به خوب اونهٔ کړې
چه مِ تر ښو نهٔ کړې درخو سائله
رانه به ژوند د زلميتوب اونهٔ کړې
چه په ژړا دِ نهٔ کړم زهٔ به ملالئې نهٔ يمه

ځهٔ کنه ګورو به جانانه

SAMSOOR.COM

تصویر هغه وی چه تصویر نهٔ وی جانان ښکاری
چه په خندا کښې ئې را ټول جهان ښکاری

ستوری به پیژنی خو ستا خالونه نهٔ پیژنی
چا ته چه ستا خالونه ستوری د اسمان ښکاری

ما د خپل زړهٔ درد له راوړی ستا د زړهٔ دردونه
ځکه مِ هر ارمان هم ستا د زړهٔ ارمان ښکاری

اوس هم ډیر لرے خو د ورک جانان اواز اورم
اوس هم دا دشته راته سپړدے ګلستان ښکاری

په شاه ئې مهٔ اړوه مهٔ ئې ورانوه محبوبې
ما ته د دے زلفو په خوئی بوئی کښې طوفان ښکاری

زما یوے ژړا نامے ډیرے معنے ډیرے کړے
څوک به ئې اوښکے ګڼړی چا ته به باران ښکاری

د دنیا یو نظام د یو نظام په لاس کښې نهٔ دے
سائله هر هنر په خپل احساس تاوان ښکاری

SAMSOOR.COM

○

سر رانه پاتے شو په لار منزل په سر لرمه
هلته به ځم چرته چه رنګ د خپل سحر لرمه

غيږ ته به ما د خپل جانان جانان منزل رسوی
زهٔ په خپل عشق داسے يقين داسے باور لرمه

ما به د ځانه سره وړی د خپلو څړيکو په لار
داسے بيدار دړد چه په شونډو د پرهر لرمه

چه په يوه ادا ئے ټوله دنيا نهٔ اخلمه
زهٔ هم په دے دنيا کښے داسے يو دلبر لرمه

راځه چه ورشو د تئيرو په زړهٔ کښے لارے اوکړو
تهٔ په جبين سپوږمئے او زهٔ په تندی نمر لرمه

زهٔ سائل تلے شم د صحرا په تندغرو لارو
په خپلو اوښکو چه مِ خپلے سترګے تر لرمه

SAMSOOR.COM

د ۱۸ اکتوبر ۲۰۰۵ د زلزلے تریخ یاد

اے زلزلے
ما چه به کله واوریدهٔ
چه تا په فلانی ملک کښے
فلانے ښار وران کړے وُ
نو زما زړهٔ به یو ټق نعرے که
او یو خوږ خوږ درد به مِ په زړهٔ کښے
خوږے خوږے ستومانئے اوویستے
زما خیال به د هغے ښار لارو کوڅو ته لاړ
او هلته به ئے د هغے ښار د عظمت ننداره اوکړه
د هغے ښار په لارو کوڅو کښے به ئے
هغو ټولو سترګو ته اوکتل
په کومو سترګوکښے چه ژوند او د ژوند پیغام وو
هغه میاندو ته به ئے اوکتل
کومو چه د دنیا لوئے لوئے تخلیق کاران
په ژوند سپرلو، ګلونو او رنګونو مئین خلک زیږولی وؤ
هغو بوډا ګانو پلارانو ته به مِ اوکتل
د چا په سترګو کښے چه به د ژوند شغلے نه ځائیدے
هغو پیغلو ته به مِ اوکتل
د چا په سترګو او شونډو کښے چه به

SAMSOOR.COM

پيغلتوبونه نه ځائيدۀ

د چا ښائستونه چه به د سندرو سرنامے وے
د چا خالونه چه به د مينے او تخليق سرچينے وے
د چا د مسکا د سپرغيو نه چه به لمبے پورته کيدے
د چا د جمال او خيال جذبو چه به د دغے ښار حسن ته نمر راتيټ کړےؤ
هغو ځلمو ته به مِ کتل
چا چه به د مينے د تخليق په سرچينو ناسته کوله
مازيګری به ئے کول
سپرلی به ئے کول
اخترونه به ئے کول
او د دغے سرچينو نه به ئے د سترګو کټوری ډکول
هغے ماشومانو ته به مِ اوکتل
د چا د يوے معصومے خندا نه چه به دا دنيا اباده ښکاريده
چا چه به په هر زړۀ کښے
او هر نظر کښے
د نوی ژوند د جذبو کر کوو
نو ما وے........ چه اے زلزلے
زه به تاته ګيله کووم
چه تا خو زما د زمکے
په ورانولو او جوړولو کښے
د لکونو، کروړونو کالونه
خوا سره کړے وه
تا خو دا دنيا، زما دنيا، د انسان دنيا

SAMSOOR.COM

دومره اړولے راړولے وه
او غبږ دِ کړے ۆچه
ما دغه دنیا د انسان د ژوند دپاره تیاره کړه
او شاید انسان دغه غبږ اوریدلے ۆ
ځکه ئے ورته لبیک اووے
او اوزیږیدۀ
او هم ستا د مینے د ډک زړۀ درزا وه
چه انسان تر د خپل زړۀ د درزا دپاره
الهام واخستو
تۀ د حرکت لور وے
او انسان د دغے لور بچے ۆ
تا د دغے بچی تهذیب کړے ۆ
او دغه بچی په دغے تهذیب دومره نازکوو
چه د هر کهکشان په ښوکه ئے کور جوړوۆ
مینه ئے کوله
او د خپل تخلیق شهکار ئے تصویر کوو
بلکه غوښتل ئے چه اوس ستا تهذیب اوکړی
خو ته خدائے خبرولے او ښنګه، او په څۀ
په خپله خوار ئے پښیمانه شوے؟
چه خپل تخلیق او خپل تهذیب دِ اوجړقوو
داکومه جذبه وه، دا د کوم انتقام اور وۆ
چه ستا د زړۀ درزا ئے داسے تیزه او داسے تنده کړه
چه د لکونو زړونو کعبے دِ ماتے کړے

SAMSOOR.COM

او د لکونو زړونو ګلونه دِ ازار کړل
دغه ګیله، زما په زړهٔ کښے د سونامی طوفان په وخت هم وه
او د قطرینه او نورو زلزلو او طوفانونو په وخت هم
ولے اے زلزلے
کله چه تا د کشمیر او پښتونخوا غرونه اوجړقول
نو زما په زړهٔ او روح کښے دِ نوے ګیلے او نوی سوالونه پیدا کړل
د کشمیر او پښتونخوا خلک خو د ډیرو زمانو راسے
د ډیرو طوفانونو او زلزلو سره بلد وؤ
او دا ځکه چه دغو خلکو د ژوند غوښتنه کوله
د ژوند سندرے ئے وئیلے
هرے زلزلے هر طوفان چه ورله هډوکی ریز مریز کړیدی
نو دغو هډوکو له ئے کوشیر او ټکور د ژوند په سندرو ورکړیدے
نو اے زلزلے تا غو ږونه لرل؟
اوکه غوږونه دِ لرل نو بیا تا دغه سندره نه وه اوریدلے چه
وخت که هر څو په مونږه هر څومره ستم کړےدے
مونږ په سندرو د لوټ شوی ژوند ماتم کړےدے
که زیږ رنګونه مو په مخ الوزی دِ
مونږ تل سپرلے په زیړ ګلی او په شرشم کړےدے
نو د کشمیر او پښتونخوا د خلکو دغه انتخاب
تا د دے دپاره خو نهٔ ؤ کړے
چه تهٔ دوئے دومره مړهٔ کړے
چه دوئے د مرګ نه په انتقام اخستو مجبور شی
او د زلزلو سره داسے دشمنی اعلان کړی

SAMSOOR.COM

لکه خوشحال چه وئیلی ؤ
چه وانخلے له غلیمه انتقام
مرد نۀ خوب که نۀ خندا که نۀ ارام
نو اے زلزلے مونږ خو هغه خلک یو
چه تل مو دغه سندره زمزمه کړے ده چه
سل په لالی پورے دا یوه پرے د بنګړو
مونږ ډیر غلیمان لیدلی دی
هغه ورک شوی دی- او مونږ.........
مونږ لا یو- ژوندی یو او اوس هم د ژوند سندرے وایو
نو اے زلزلے- اے زلزلے اے زلزلے
په اصل کښے تا د خپل شان او عظمت خلاف
ګام پورته کړے دے
تا د خپل تخلیق د غلامئے نه انکار کړے دے
باید چه تۀ په خپل دے عمل ندامت اوکړے!!
ځکه چه- ستا فطرت د اوره جوړ دے
ستا روح د اور او لمبے تاؤ لری
ولے زمونږ د ماشومانو انغری دِ ساړه کړۀ
تۀ پوهیږے چه دا ستا د شان خلاف کار دے؟؟
تۀ یقین لره چه زۀ به بیا ژوند شروع کړم
زۀ به بیا تخلیق اوکړم
زۀ به بیا د ژوند د بهار سندرے اووایم
خو زما په زړۀ دِ یو داغ پریښودو
یو داسے داغ

SAMSOOR.COM

لکه زما یو شاعر چه وایی
داغ د حسرت د ورکیدو نه دے
اوس دغه ګل د رژیدو نه دے
او داغ دا دے- چه هغه رور چه خور ترے ورکه ده
هغه خور چه رور ترے ورک دے
هغه مور چه لور ژاړی
هغه لور چه مور ژاړی
دغسے ژړاګانے مونږ د خپل ژوند په تاریخ کښے ډیرے کړے دی
ولے کوم کلی چه تا وران کړۀ
په دغو کلو او دغو لارو کوڅو کښے
به خومره خومره مینے خلکو کړے وے
خومره مینے به تکمیل ته رسیدلے وے
او خومره مینے به په خپل خپل اور کښے سوزیدے
او دغه لارے کوڅے به پرے ګرمے وے
هغه مینے دِ په خومره بے دردئے د یو بل نه اوشوکولے
هغه مینے دِ خومره بے وخته مړے کړے
هغه سترګے چه ځوانئے او پیغلتوبونه په کښے نه ځائیدۀ
د هغو سترګو نه دِ د خپلو معشوقو تماشے اوشوکولے
فی الحال دِ زمونږ د تخلیق سرچینے اوچے کړے
خو یاد لره چه مونږ انسانان یو
مونږ ژوندی خلک یو
مونږ- کولے شو- چه د هغو تصویرونو نه
د هغو سترګو د ځوانیو نه

SAMSOOR.COM

د هغو شونډو د مسکيتوبونو نه
خوبونه را ټول کړو
رنګونه را ټول کړو
او د نوی تخليق تصويرونه پرے اوخندوو
اے زلزلے مونږ به ستا قصه چرے هيره نۀ کړو
مونږ به ستا قصه خپل راتلونکو نسلونو ته
اورسوو
خو يوه قصه زمونږه هم ياده اولره
تا چه په کومو ښارونو
او کومو کورونو خپل نيت اورولے دے
هر څۀ دِ لوټے ګټے کړيدی
په هم هغو ځايونو کښے مونږ
نوی ښارونه- او نوے لارے کوڅے جوړے کړےدی
نوے پيغلے او نوی زلمی پکښے
د ژوند پيغامونه ويشی
او د نوی کور نه نوے حجرے ته
هر ماښام يوه نۀ يوه ډيوه روانه وی
او د يوے کوڅے او يوے بلئے نه يوه سندره
اوريدے کيږی چه
ما پرے سيزے
ځے په مکيزونو ياره
حجرے له بله ډيوه وړے
SAMSOOR.COM

د امن لوبه

نظم: پیټر شیټ

ترجمه: سائل

ماشومانو په غولی کښې د جنګ جنګ لوبه کوله

او د ورو د جنګ د لوبې شور

توبه توبه الامان

ما د کړکئے نه سر ور بهر کړو

او اواز مے ورکړو

بچے د امن امن لوبه کوئے!

هغوئی زما اواز واوریدو

او ماته یقین اوشو.

چه اوس به د دوئی شور لږ کم شی

SAMSOOR.COM

ماشومان خوشحاله شو
او یو بل ته یے په یوه خولۀ اووے
راځئے چه د امن امن لوبه اوکړو!!
ولے ډیر زر په دے فکر کښے بیخی خاموش اودریدل
چه د امن امن لوبه به کوؤ څنګه
او بیا یو بل ته غصه شول
یوکس کړکئے طرف ته مخ راواړوه
او په لوړ اواز یے اووئیل
اے د دریو بالښتونو همره قدواله مشره
لږ خو مونږ پوهه هم که
چه دامن امن لوبه خلک څنګه کوی
او طریقه ئے څۀ ده؟
اوس زۀ په فکر کښے شوم
په دے لوبه خو زۀ خپله هم نۀ پوهیږم
ځکه نو اعتراف کومه
چه زۀ ددغے ماشوم
په سوال کۀ پوهه هم شوم
خو خدائیګو هیڅ جواب ئے هم رانغے
زۀ اوس ددے ماشوم
دا حیرانوونکے سوال له تاسو کووم
د امن امن لوبه څنګه کیږی.

SAMSOOR.COM

○

اوښکې څۀ داسې چل په سترګو د جانان کښې کوي
لکه واړه چه پټ پټونړي په باران کښې کوي

زړۀ چه زخمي شي درد کوي ولې چه درد زخمي شي
لکه چه سر غونډکې شمع په طوفان کښې کوي

ما د ټيپې غوندې په غيږه د ژوندون کښې واخلې
ماته زما قيصه په زار او په قربان کښې کوي

د غوټئې پټ تبسم هم د ګلستان برخه وي
دا خلک څنګه ژوند په ذات کښې او په ځان کښې کوي

مونږه مدام په هره ګټه کښې تاوان کړې دې
مونږ هغه نۀ يو څوک چه ګټې په تاوان کښې کوي

د پښتنې مينې د زخم د ګلابه ځار شم
چه تل ګلونه په فراق او په هجران کښې کوي

شمه حيران دا دلته دومره خاموشي ولې ده
کۀ وچې هم شي پاڼې شور خو په خزان کښې کوي

چه زړۀ ترې غواړي، سر ترې غواړي، د خيال اور ترې غواړي
سائل ژوندون د داسې مينې په ارمان کښې کوي

SAMSOOR.COM

○

پېښـــور او کابــل دواړه دوه يــاران دي
لکه دوه سترګې په يـو مـخ د جانان دي

مـا چـه اووژنــي ځـواني او ژونـدون راکـړي
کـۀ ددغــې کــۀ د هغــې ښــار خوبــان دي

پښـــتانۀ پـــه خپلـــو ټکـــو کښـــې معـــنې دي
خوشـــبوئې دي پـــه ولاړه کښـــې روان دي

د دنيـــــا د ابــــادئې دعـــــوې دروغ دي
چـــه تـــر څـــو د پښـــتنو کورونـــه وران دي

زرکـــې زرکـــې تـــورې تـــورې بـــلا ســـترګې
چارچـــاپيره رانـــه څـــومره قـــاتلان دي

ګـــوټ پيرونـــه د مقيشـــو لـــوپټې کـــړئې
تماشـــې تـــه ولاړ ســـتوري د اسمـــان دي

SAMSOOR.COM

په بڼرو ئې اوښکې ستوري کېږي
ژړېدلې ښاپيرۍ د روهستان دي

د بيلتون په غولي وير دې اوژړا ده
سبا بيا لوبې د زړونو په دامان دي

پيغامونه د خالونو د خوبونو
تصويرونه د ګلونو د باران دي

لا پرې نۀ دي نرګسې غوټۍ ګل شوې
لولکۍ ئې بڼرېدلې په ګرېوان دي

د غمجنې نغمې خوږ زړۀ د کتو دې
چه خوبان ئې د خوبونو بنديوان دي

محبت نۀ دې قدم په قدم اور دې
څۀ لمبې د انتظار څۀ د هجران دي

ستا د زلفو د سايې په ارمان پايي
د سائل د ژوند غرمې په بيابان دي

SAMSOOR.COM

زړه قصه نوے معنے

دلته د دے کلی ځنګل ته يو ورځ
د څو صوفيانو يوه ډله راغله
د ځنګل ټولو مرغو
سندرے بس کړے او د دوئی د عرفانی سندرو
په تماشه اودريدے
څو ورځے تيرے نۀ وے
چه يو صوفی پکښے يوه سپينه کوتره ښکار کړه
ټولو مرغو ټولو کوترو په يوه مشوره
يو کورنئے غونډه راوبلله
د مرغو مشر ته ئے
په يوه خوله يو شکايت پيش کړو
چه دےځنګل ته څو صوفيان راغلی
هغوئی پخپلو عرفانی سندرو
زمونږ د شونډو نه سندرے تروړی
يواځے دا نۀ کوی
اوس ئے زمونږ په عزيزانو کښے د ښکار په نامه

SAMSOOR.COM

د یو دویم ثواب اغاز کړے دے
یوه کوتره ئے د خپلو عرفانی سندرو
په تصور کښے ډوبه
بے پامه وویشتله
ددے خبرے سره
د مرغو مشر لاړو
او د صوفیانو د امیر په مخکښے
یے شکایت پیش کړو
امیر پخپله د مرغو مشر ته
یوه پریکړے شان خبره وکړه
ښکار خو روا هم دے، حلال هم دے
دا کۀ په ښار کلی بانډه کښے وی او
کۀ په صحرا دشته کښے
کۀ په ځنګل کښے وی هم ښکار د انسانانو حق دے
مونږه د حق ملګری
مونږ تل د حق دپاره کار کړے دے
په دے کښے تۀ څۀ وائے؟
د مرغو مشر ورته داسے ووے
ما خو لتاسو نه د ښکار شکایت نۀ دے کړے
شکایت دادے چه څوک ښکار کوی
هغه ځنګل ته راځی
ولے د ښکار جامه کښے

SAMSOOR.COM

هغوئی خپل ښکار کوی
چه ښکار وی کار د هغوئی
مونږه ترے ځان ساتو
چه مونږ ته خپل مشران
د هر ښکاری ځنے د ځان ساتلو
د وړوکوالی راسے
یو تربیت راکړے
ولے امیر صاحبه!
ستاسو جامه خو د ښکاریانو جامه نهٔ وه کنه
تاسو چه راغلئے مونږه خپلے نغمے
د یو ساعت دپاره هیرے کړلے
ستاسو په شونډو عرفانی سندرو
مونږه د ځان د حفاظت نه بے نیازه کړلو
مونږ شکایت نهٔ کوو
ځکه چه مونږ چه پیداکیږو نو په خپل مرګ مونږه چرے چرے
مړه شوی نهٔ یو، چه مرو
چرته په ډز مړه کیږو
چرته په لیندو او غشو
خو قربان تاسو خو زمونږ نسل ته
یوه دوکه راکړله
هغه هم غیر پارلیمانی، غیر جمهوری شان دوکه

SAMSOOR.COM

○

ځمه په ورکو لارو ځم درپسے
په صبر صبر نهٔ شی مرم درپسے

زما لالیه سمندر وړیه
ترخو به شګے چانړوٸم درپسے

وچړےمِ اوښکے شوے په سرو سترګو کښے
باقی به سترګے څڅوم درپسے

مړ که ژوندے ئے چه غړ نهٔ راکوے
ورتے ورتے چغے وهم درپسے

کومے کوڅے به وی اباد ے په تا
کومے کوڅے به لټووٸم درپسے

محفل شی جوړ تا پکښے اونهٔ وینم
سترګے چاپیره ګرځووٸم درپسے

د سائل ژونده د سائل جانانه
په مات کچکول پټری وهم درپسے

SAMSOOR.COM

○

په زور ساتو خاموش د لیونئے مینے رازونه
ستا مخ ئے تیرسری کۀ زما شونډے ئے پاړونه

یو ځل خو به ئے اوشیندی سپرلی د پښتونخوا هم
په شونډو د غوټو کښے د ګلونو پیغامونه

دا شګے لړ په پام رابادوه د وطن باده
په سترګو کښے مو اوښکے دی په اوښکو کښے زخمونه

د زړۀ صنم خانه کښے به ئے ګور ته رسوؤمه
جانانه ستا د سترګو ژړیدلی تصویرونه

غړیږی پکښے لیچ هسے ازغی د شوګیرونو
کۀ سترګے رانه ډیر غواړی خوارۀ خوارۀ خوبونه

حالات څۀ دی د مینے د رسمونو قاتلان دی
ستا سترګے شی سوالونه زما سترګے جوابونه

چه ژبه مِ ورنۀ کړه د مئینو بے وسئے له
په دے څۀ کۀ لرل مِ د لفظونو لښکرونه

دړدونه د پرهر نه بهر مۀ پریږده سائله
په زړۀ ژاړه دننه پښتانۀ محبتونه

SAMSOOR.COM

SAMSOOR.COM

○

زمکه اوده اسمان اوده دے ټول جهان اوده دے
ما له خوب نه راځی په خوا کښے مِ جانان اوده دے

چه دنیا ساه نه اخلی ټول کائینات رپ نه وهی
خدایه دا څوک مِ په څنګل کښے د ارمان اوده دے

دومره ئے پرېږدئے چه تصویر ئے د خوبونو جوړ کړی
د ملالئے د وطن خوب وینی افغان اودهٔ دے

مونږ پویوی په داؤ او پیچ د ژوندانه د لوبے
په مونږ ئے تندر راپرے یستے دے اسمان اودهٔ دے

دا سمندر سینے زمونږ د ځوانی مرګو سینے
په دے یوه یوه سینه کښے یو طوفان اودهٔ دے

په خوب کښے تا وینی ستا نوم اخلی ستا ذکر کوی
په پرهرونو کښے مِ زړهٔ د ګل په شان اودهٔ دے

ورته دعا مهٔ کوه مړ نهٔ دے دعا ترے واخله
ستا شهید ستا د شاعرئے مردِ میدان اودهٔ دے

چه د وطن د ترقئے بلا دعوے دی پکښے
وطن د هغے کاغذونو په ډیران اودهٔ دے

په ژوبل ذهن ئے هم خیال ته رسیدهٔ غواړمه
د تصور تصویر ئے ویښ دے او امکان اودهٔ دے

زهٔ د اخرے زمکے تل ته رسیدلے یمه
په اخری اسمان زما ماهِ تابان اودهٔ دے

سائله چرته چه ؤ کفر بے وجدانه ژوندون
غضب خو دا دے چه هم هغلته وجدان اودهٔ دے

SAMSOOR.COM

○

ژوند څۀ خو يو نغمه ده څوک ئې وائي څوک ئې اوري
د زړۀ د دړد قيصه ده څوک ئې وائي څوک ئې اوري

قيصه مِ د جانان د اداګانو د تصوير ده
بيلتون دے نيمه شپه ده څوک ئې وائي څوک ئې اوري

د څو پيړو نه خدائے زده په زخمي زخمي اواز کښے
سلګئے سلګئے ټپه ده څوک يې وائي څوک ئې اوري

غمژن دے د مودو نه روايت زمونږ د مينے
د اوښکو سلسله ده څوک ئې وائي څوک ئې اوري

الفته درلوګے شم ستا د ناز هره خبره
خوږه ده هم ترخه ده څوک ئې وائي څوک ئې اوري

راټول دی ليوني د ښائستونو د خوبونو
په سترګو تبصره ده څوک ئې وائي څوک ئې اوري

هرچا ځان سره يو غزل راوړے د سائل دے
محفل دے او حجره ده څوک ئې وائي څوک ئې اوري

SAMSOOR.COM

○

چرته چه زر د دلبرئ او دلدارئ معیار دے
هغلته څۀ د زړۀ معیار او عاشقئ معیار دے

قتل ډاکے خودکش حملے زمونږ منزل او مراد
دا مو د فخر معیار دا د ژندګئ معیار دے

چه خولۀ پرانیزی نو تخریب ته پاروی خلکے
زمونږ په ګران وطن کښے دا د رهبرئ معیار دے

ظاهر فقیر فقیر په زړۀ کښے منصوبے د پیسے
زمونږه دغه د پیرئ او مریدئ معیار دے

اخوا باډر ازادوی دے خوا ته باړ لګوی
دا د دوستئ معیار هغه د دشمنئ معیار دے

له مانه ما هم اخلی ځان په ما منل هم غواړی
دا د بنده د خیال معیار دے کۀ د خدائے معیار دے

SAMSOOR.COM

○

د زړهٔ د درد په اور کښې ټول عمر شوګیر پاتې شوم
بیا هم څهٔ نهٔ وایم خاموش لکه تصویر پاتې شوم

کومه ادا درته زما د لیونی ښکاریده
چه دِ بندی مدام د زلفو په زنځیر پاتې شوم

ستا د ښائست یوسف د مصر باچائی غوښتله
زهٔ دِ په یو موټی مالوچو دعوه ګیر پاتې شوم

تاج محل ما نهٔ لرهٔ تا د فن محل څهٔ کوؤ
تهٔ نورجهان نهٔ شوے او نهٔ زهٔ عالمګیر پاتې شوم

مبارک تا ته ستا د حسن د غرور باچائی
زهٔ مِ د خپلے برخے خپل غم په جاګیر پاتې شوم

په تا کښې ځائے د غرور وؤ په ما کښې ځائے د مینے
تا کهٔ نظیر نهٔ لرهٔ زهٔ هم بے نظیر پاتې شوم

لکه د یو ټکی دِ یو خال د جبین په کتاب
زهٔ ئے مفهوم زهٔ ئے معنے زهٔ ئے تفسیر پاتې شوم

تهٔ ملکه د حسن لاړے د خندا نه په شا
زهٔ چه سائل وؤم په ژړا پاتې په ویر پاتې شوم

SAMSOOR.COM

لار

مونږ د منصور د جنون تا د ملا لار اونیوه
تا د ثواب ما د الفت د ګناه لار اونیوه

منم بلا خلک بلا خلکو ته لارے نیسی
خو تا په کومه خوشحالئی کښے زما لار اونیوه

SAMSOOR.COM

○

د حسن خیال د ژوند په کومه څانګه خور نهٔ دے
راوړے چا په زړهٔ د دے تماشے اور نهٔ دے

په ما ئے تورو سترګو سترګے تورے تورے کړلے
څنګ ترے منکر شم چه زما د سترګو تور نهٔ دے

خوند میخواری په میخانه د پسرلی کښے کوی
د ګل هرجام د رنګه ډک دے خو نسکور نهٔ دے

لمبے لمبے ملالے سترګے رانه مهٔ اړوه
لا مِ د زړهٔ د دړد غندل ټکور نهٔ دے

هغوئی د زور او زورور په مطلب څهٔ پوهیږی
چا چه لیدلے د جانان د نظر زور نهٔ دے

سائل د سترګو او نظیر په پیمانو څکلی دی
سائل ولاړ په میخانو کښے دے میخور نهٔ دے

سندره

مونږ خو پکښې کله کله تش مازيګرې کوؤ

نور خو پېښور
ګل ګل پېښور
پېښور ستاسو دے جانانه

ژوند خو پکښې تاسو کوئې مونږ خو تماشې کوؤ

نور خو پېښور
ګل ګل پېښور
پېښور ستاسو دے جانانه

مونږه هر ارمان په خندا راوړو په ژړا ئے وړو
تاسو په قدم قدم کښې اورېژوئې خپل ارمان
مونږه مړاوی مړوای بانړه مړاوے سترګے بيرته ځو
تاسو په رنګونو کښې خمار کړئې ګل ارمان
مونږ خو دعا تاسو ته کوؤ ځان ته ښيرے کوؤ

جانه پېښور
ګل ګل پېښور
پېښور ستاسو دے جانانه

SAMSOOR.COM

تاسو سودا ګانے اوکئے مونږ سودایان اوګرځو
تاسو په ځان لوبے اوکئے مونږه په ځان هر ظلم
تاسو په هر ګل اوکئے الوت د لولکو په شان
مونږ اوکړو په زړهٔ ظلم په ځان او په نظر ظلم
تاسو یئ پخپله قیصے مونږ ستاسو قیصے کوؤ

نور خو پینبور
ګل ګل پینبور
پینبور ستاسو دے جانانه

تاسو د سائل هرے سندرے ته فطرت ښئے
مونږ له د سائل سندرے تل ټکوروی زړونه
تاسو مونږ ته اوښکے ښئے نول د محبت ښئے
مونږ نه ستاسو غلهٔ کاتهٔ غلے سترګے تښتوی زړونه
تاسو کوئے سیل مونږ تلوسے او وسوسے کوؤ

نور خو پینبور
ګل ګل پینبور
پینبور ستاسو دے جانانه

SAMSOOR.COM

○

هر زړهٔ چه پیدا شي یو ارمان د ځان سره راوړي
خیال د خپلے خوښے د جانان د ځان سره راوړي

زهٔ لکه یواځے ګل د زړهٔ په دشت اوچیږمه
سترګو ته دِ وایه چه باران د ځان سره راوړي

خدایه دا په دے باب کښے دِ څهٔ فلسفه اینښے ده
مینه چه پیدا شي نو هجران د ځان سره راوړي

ماله چه راځي اوښکے ئے وي په بنړو ځوړندے
ستوري د اسمان ماه تابان د ځان سره راوړي

راغلم خو چه ځان ته ګورم ځان راسره نشته دے
څوک به د جانان د کوره ځان د ځان سره راوړي

پټ چه مِ د سترګو نه جهان کړی د جهان تئیرے
ستا سترګے یو نوے شان جهان د ځان سره راوړي

کله چه سائله خاموشي زړهٔ ډوبونکے شي
څوک خو وي چه شور د ګلستان د ځان سره راوړي

SAMSOOR.COM

○

نغمے پیکه محفل غمژن وی چه جانان نهٔ وی
ګلونه اوچ شی چه اوبهٔ نهٔ وی باران نهٔ وی

د ژوند مطلب څهٔ وی معنے د احساساتو څهٔ وی
د چا په زړهٔ کښے چه حسرت نهٔ وی ارمان نهٔ وی

د ګل د غیږ او د ازغی د سوی نه نهٔ وی خبر
چه ئے پرهر په سینه وینے په ګریوان نهٔ وی

چه سر په تن ساتے په لاس کښے ئے پریکړے نهٔ وړے
د یار دیدن داسے اسان داسے ارزان نهٔ وی

مینه د داغ او د لمن فلسفه نهٔ پیژنی
د مئینانو قبیله او خاندان نهٔ وی

خولے خولے شمه د ډیرے حیرانئے نه ورته
چه ائینه د حسن ګوری او حیران نهٔ وی

زهٔ او جانان دغسے شپه د دیدن شپه نهٔ کښو
چه مو په مړو بنړو د اوښکو چراغان نهٔ وی

زنځیر د مینے لیدے نهٔ شی په نظر نهٔ راځی
سړے بندی وی کهٔ زندان وی کهٔ زندان نهٔ وی

تهٔ د جانان په ځائے په ځان باندے خبرے کوے
سائله چرته چه جانان وی هلته ځان نهٔ وی

SAMSOOR.COM

سزا

اوس زۀ يواځے يمه
اکثر يواځے يمه
په ډيره ګڼره کښے هم
اکثر يواځے يمه
او چه يواځے يمه
نو په يواځے کښے زما د زړۀ نه
ماته يو خوږ غوندے اواز راځی
په دے اواز کښے ماته
يوه خوږه غوندے خبره کيږی
خبره دا وی چه تۀ مينه اوکه
سزا د مينے اوخوره
چه د ژوندون په معنے
او په مفهوم پوهه شے
زۀ چه د مينے نه د ډک زړګی نه
قيصه د مينے واؤرم
خدايګو چه اورپيږم اوبوګنيږم
دلته خو هر حسن په لويے بازار کښے ناست فنکار دے
چرته کښے جال جوړوی دام جوړوی
کۀ چرته ګير شمه په جال او په دام
زما د زړۀ نه بل اواز راشی
چه ځه ازاد شوے ځه ازاد اوګرځه
د ازادئے دغه بے کيفه سزا
د ځان دپاره غنيمت اوګڼره
او زۀ يواځے شمه
او سزاواره زندګی تيروؤم

SAMSOOR.COM

○

تا وئیل چه مینه به کوؤ خو پښتنه مینه
ما وئیل چه ستا د خوب او خیاله هم درنه مینه

زهٔ چه پکښې تا د ځان په ځائې وینم تهٔ ما وینې
یو بل ته به داسې مخامخ کړو ائینه مینه

ساه هم چه جانانه بې دا ستا د یاده اخلمه
دا به مینه نهٔ وی دا به وی جانانه نهٔ مینه

بې د مینې ژوند څهٔ بې ایمانه ژوند وی ورک دِ شی
سر کهٔ دِ د ګور په خازه هم لګی منه مینه

تا مِ د زړګی په پرهرونو کښې کرلې وه
تا مِ کړه د زړهٔ په پرهرونو زرغونه مینه

ما ته سرے لمبې شوے سرے لمبې ئې زما شونډے کړے
تا په داسې سرو شونډو کښې راکړه پیمانه مینه

کله ځان ته ګورم کله تا ته حیرانئې وړے
ما ته دِ څهٔ داسې حقیقت کړه افسانه مینه

اودِ رسی دواړو جهانونو ته دِ اورسی
څه چه کړو په غبرګو اوازونو ترانه مینه

ساه اخلی سائل د نوی نوی کیفیت سره
ورکړی په رښتیا انسان له نوے زمانه مینه

SAMSOOR.COM

○

الفت داسے لوګے دے چه لوګیږی لیدے نهٔ شی
دا اور څهٔ داسے اور دے چه بلیږی لیدے نهٔ شی

جانان مِ د خوشبو هسے د خپل وجود قایل کړی
په خوا کښے مِ تاویږی راتاویږی لیدے نهٔ شی

هر ګل راته د هغو سترګو هغو شونډو وائی
دا څوک پکښے په کوم هنر ګډیږی لیدے نهٔ شی

دا ستا اوښکے زما او زما ستا د سترګو څاڅی
باران دے چه په هر طرف وریږی لیدے نهٔ شی

قربان د محبت د جدائی د بے وسئی نه
زړګے به دِ د ډیر دړده ترقیږی لیدے نهٔ شی

محفل دے د حسینو تبصره په شاعرئے ده
سائل چرته غزل وائی غږیږی لیدے نهٔ شی

SAMSOOR.COM

○

سترګې دِ هر چا له پیغام جدا جدا ورکوي
خو لار یوه ورکوي زدکړه د رښتیا ورکوي

ژوند ته مفهوم ورکوي زړونو ته معنے ورکوي
څوک چه جانان هم لري ګل هم په خندا ورکوي

د تبسم نه د خالونو دِ لوګے محبوبے
زما د سوي زړهٔ داغونو ته رنړا ورکوي

په داسے حال کښے هم ستا غم له څنړه سترګه کوؤم
چه مِ په غیږ کښے قتل شوے جذبے سا ورکوي

زړهٔ مِ نادان سهي خو دومره خو نادان هم نهٔ دے
چه د ریا په ثوابونو کښے ګناه ورکوي

مونږه غلاګانے هم د زړونو مقدسے ګڼړو
دلته چه څوک ورکوي زړهٔ چاته په غلا ورکوي

دا سودایان نهٔ دي دا نوي سوداګر خلک دي
چه سوداګانے سودایانو له نسیا ورکوي

د ړومبنی دیدن په ترنده لمحو کښے
ســـــــــــــــــــــــائل

SAMSOOR.COM

تحفه جانان ته د مئين زړکی درزا ورکوی

○

دا زهٔ سپوږمئی په غيږ کښې واخستمه
کهٔ زندګئی په غيږ کښې واخستمه

شهکار د خدائې په غيږ کښې څهٔ واخستم
ما وے کهٔ خدائې په غيږ کښې واخستمه

ستا د ځوانئی د ټاله پريوتمه
خپلے ځوانئی په غيږ کښې واخستمه

لکه رنړا مِ په تئيرو پسے وړی
داسے سيلئی په غيږ کښې واخستمه

ستا دلبری مِ په ژوندون خوره شوه
ستا دلدارئی په غيږ کښې واخستمه

پــه خولــه ســندره شــوه ژړا د ســائل
یــوے ســلګئی پــه غیــږ کښــے واخســتمه

احساس

وۀ د بلا موده نه
ما په خپل ذهن کښے هر خیال په زولنو تړلے
ځکه چه ستا د محبت حادثه
خدائے خبر ولے خو ما خپله راهنما ګڼړله
خو تا هم دغو زولنو ته زما
څو نورے نوے جرندے واچولے
اوس دغه خپلے زولنئے چه کله هم شرنګوؤم
زړۀ د دے ویره نه
په خولۀ لاسونه کیدم
وایمه هسے نۀ چه تۀ رسوا شے
او په الفت د خلکو

SAMSOOR.COM

هغه کلک شوے ایمان
او کلکه شوے پښتو
ټکنړئے نهٔ شی ملامته نهٔ شی

○

دا اوښکے او دا وینے راټولے کهٔ سمبال ئے که
خیال ئے که د ژوند د ملالئی د جبین خال ئے که

دا ستا په سینه لونګین درے دے کهٔ څلور لړه
دا اودهٔ خیالونه پکښے اوځنګوه ټال ئے که

ځان که ادم خان زړهٔ لکه غړ د ادم خان رباب
دوړے د "درخو" د خاله څنډ وهه مشال ئے که

دا نمناک بانړه په ژړا وران مخونه ورانے خولے
جوړ ئے که تصویر ئے که جلال ئے که جمال ئے که

ټول عمر له خوند حیرانی نهٔ کوی په سترګو کښے
غم مهٔ کوه څوک به ئے جواب اوکړی سوال ئے که

SAMSOOR.COM

بس که سيپارے د خپل زوال په ژړا مۀ وايه
نر شه نارينه سترګے ور واړوه کمال ئے که

غواړی د دے لارو دے کوڅو نه بے ننګی وينځل
نۀ کيږی په مړو اوښکو باران د پشکال ئے که

SAMSOOR.COM

ازغی

هغه زما په زړهٔ کښې
د نا مفهومو لیونو کیفیتونو ګلاب
اوغوړوی
بیا ئې په پاڼړو لولګئې د نظر
اوبڼړوی
زما د هر کیفیت رنګ چه سوزی
هغه پرے ځان مشغولوی
هغه پرے لوبې کوی
دا لوبې نهٔ راځی د لفظ د ائینې په روح کښې
کله ترے دړد پیدا شی
کله ترے نعرے پیدا شی
دړد چه خبرے کوی
مونږ ورته سندرے وایو
سندرے څهٔ وی خو د ورک جانان په یاد کښې چغے
چغے سورے څهٔ وی
خوک څهٔ پوهیږی
لکه په خپلو پرهرونو کښے ازغی لټول

SAMSOOR.COM

○

هغه زما په شان زما د زړهٔ نه مهٔ اوباسئې
زما قاتل جانان زما د زړهٔ نه مهٔ اوباسئې

لوئې دِ ستاسو مبارک شي ما وړوکے پريږدئې
زما د زړهٔ نادان زما د زړهٔ نه مهٔ اوباسئې

په خونړو لارو چه ځم جانان له ځي راسره
په ما مئين ارمان زما د زړهٔ نه مهٔ اوباسئې

زړهٔ چاؤدے دشتے دی تنها شعور ورکيږی پکښے
د ليونتوب پيريان زما د زړهٔ نه مهٔ اوباسئې

زړهٔ به د حورو او غلمانو پکښے اونهٔ لږی
د دے دنيا خوبان زما د زړهٔ نه مهٔ اوباسئې

د ژوند فکرونه دی کهٔ غوښ غوښ د جانان غمونه
دا ليونی ياران زما د زړهٔ نه مهٔ اوباسئې

زړهٔ وی اباد د سائل تل په وريدونکو سترګو
داسترګے دا باران زما د زړهٔ نه مهٔ اوباسئې

SAMSOOR.COM

احترام

اے د مشرق او د مغرب د شودرخیلو بچو
د دے دنیا تجربه ګاه کښے د نصیب جوارئے
تاسو بائیللی یئے
او ځار مو شم بائیلی خلک
وی غلامان او غلامان د ازادئے خوبونه
چه کله هم اووینی
د دے دنیا همه غټان وارثان
ورته په خوا کښے دلالان پیدا کړی غلۀ پیدا کړی
هغوئی د دوئی په ګوتو
دوئی له د سترګو ککئی
داسے نوکارے کړی زخمی زخمی کړی
چه دوباره د داسے خوب د لیدو
ارمان په سترګو کښے را اونۀ نغاړی
داسے زرګونه کاله
هغوئی لکونه ځله
زمونږ د سترګو نه خوبونه وړی
خوږوند خوږوند وی او د ژوند غوندے کافر په زړۀ کښے
رحم هم نۀ وی او زمونږ نه تقاضے هم کوی

SAMSOOR.COM

چه مونږ د مرګ په خولهٔ کښے
د ژوند وړهٔ غوندے سودا په سر کښے هم اولرو
داسے سودا چه مونږ د خپلے غلامئے ژوند ته ژوندی اولری
او په نوکارو او زخمی ککو کښے
چرته وړوکے او غل شوے غوندے خوب اولرو
مونږ د مغرب او د مشرق د شودر خیلو بچی
اوس هم په خپلو سترګو
کښے څهٔ خوبونه لرو
خو دا خوبونه کهٔ هر څو زمونږ په سترګو کښے دی
زمونږ خوبونه نهٔ دی
سترګے زمونږ دی خو خوبونه ئے پردی پردی دی
نو اے د مشرق او د مغرب د شودرخیلو بچو
هغه شلمه صدئے
وه د ظلمونو د زغملو صدئے
هغه صدئے تیره شوه
د یوویشتمے صدئے څلور پنځهٔ کاله نور هم تیر شو
دا صدئے صرف د ظلمونو د زغملو نهٔ ده
د دے صدئے عظمت کښے نوے ګستاخی پیدا شوه
د دے صدئے ګستاخئے
نوے بچے د غرور اوزیږووٴ
د دے ظلمونه اوس زمونږه نه ناکام هم غواړی
د دے ظلمونه اوس زمونږ نه احترام هم غواړی

SAMSOOR.COM

○

منم چه هر پښتون ستائیلے شی کمال د پښتو
خو هر پښتون پټوی سترګے په زوال د پښتو

مونږه به ویر کوؤ تر کومے کال په کال د پښتو
مونږ به تر کومے ژاړو هر کال په زوال د پښتو

پښتون به هیچرے ازاد د غلامئے نه نۀ شی
څو چه د ژوند په لاره یو نۀسی مشال د پښتو

سوال به کوی سر تور به ګرځی په پردو کوڅو کښے
څو چه راخستے پښتون نۀ وی توره ډال د پښتو

تۀ به ترے څو څټے په ژبه څخیدونکے وینے
په خپل پرهر کښے دِ کښینښودو دسمال د پښتو

داسے دِ ولے دا پښتو ژبه فقیره کړله
تۀ خو جلال وے د پښتو تۀ وے جمال د پښتو

خواره قسمته څۀ فال ګرو ته دِ کینولو
خدایه د کوم پښتون په سر اونیسو فال د پښتو

SAMSOOR.COM

هر چا د خپل حسن یوسف بازار ته اورسوؤ
خدایه په دومره قام کښې چاته اوکړو سوال د پښتو

زمونږ په فن به وی تر څو خوارهٔ غمژن رنګونه
مونږ به په خپل فن کښې تر څو کوؤ ملال د پښتو

چه ځائې د خپل وطن پخپله مدرسه کښې نهٔ شوه
په داسې حال کښې به څهٔ رنګې ښه شی حال د پښتو

هر چا په سر د پښتو نورے نورے ژبې زده کړے
خو پیدا شوی پکښې کم نمک حلال د پښتو

مونږه بائیللو جوار ګرو تل بایلات کړےدے
مونږه سرتور سر له راوړے نه دے شال د پښتو

پراتهٔ لړونه ئے په هر پړاؤ کښې پړوکی پروکی
مونږ په خیالونو کښې ځانګلی تل په ټال د پښتو

ورپسے ګوری هدیرے دا لیونی شاعران
پښتون په لوئے لاس دفن کړے دے جنجال د پښتو

وخت را روان دے چه دا ژبه به د ژوند ژبه وی
ګرانه سائله ټول خوبونه کړه سمبال د پښتو

SAMSOOR.COM

○

اوښکې چه پیدا وې د رشتیاؤ نه رشتیا ئې وې
تلې په مخ زما خو ستا د مخ د ګل ثناء ئې وې

عشق وؤ دا کۀ نوره تماشه وه پوهیدو پرې نۀ
هر څۀ چه به وې زمونږه زړونو په درزا ئې وې

ځان پرې که تالا خو سترګې تیتې د الفت نۀ کړې
ماته چه به کله زړۀ له دړده وې نو دا ئې وې

مړې هر سحر هر مازیګر دې بې جانانه ژوند
ژوند خو تر هغې وؤ چه د مینې د ګناه ئې وې

تور کۀ ئې خالونه وؤ کۀ زلفې وې کۀ سترګې وې
تور به وؤ دا هر څۀ خو سندرې د رنړا ئې وې

قید وؤ خو سنګار ئې ازادئې له په نغمو کوؤ
عشق چه هر څۀ وې د زنځیرونو په شرنګا ئې وې

زۀ څـۀ سـوزونکو تماشـو لـه پیداشـوې یـم
اور شو پسرلې چه ستا د شونډو د خندا ئې وې

ستا معصومو سترګو چه به واخستم په غیږه کښې
هر څۀ چه ئې وې ماته د مینې د ګناه ئې وې

ډکه وه دنیا وؤ په هر خوا د خدائې بلا ښکلې
ما سائل چه زړۀ ته وې د کوم ښکې نو ستا ئې وې

SAMSOOR.COM

○

را ویښ ئے کړم د چړ د چینے شور ۀ ستا اواز
راپورے شو لمبه ئے کړمه اور ۀ ستا اواز

ددے دنیا د دے سر نه تر هغه سره پورے
جانانه ستا د حسن په شان خور ۀ ستا اواز

زما ئے په پاکئے کړه د رګ رګ نه وینه وچه
خون خور ۀ ستا اواز او کۀ میخور ۀ ستا اواز

خنجر شۀ زما زړۀ ئے پراټے پراټے یوړۀ
کۀ بیرته ئے راټول داسے ټکور ۀ ستا اواز

د سرو وینو ګوټونه چه د خولے نه غورزۀمه
راکړے دِ پے پامه دومره زور ۀ ستا اواز

ۀ دړد پکښے د ژوند سوز د شپیلئے د غریدو
چه کوم طرف ته تلمه لور په لور ۀ ستا اواز

سائل ۀ د خپل خُور زړۀ په پرهر پورے
نیولے

SAMSOOR.COM

SAMSOOR.COM

○

لکه د دړد د تيره څړيکې د پرهره خيژم
د غوځو شونډو نه وَرته وَرته سندره خيژم

د ژوند ارمان شوم د ماضی د غيږے والوتمه
د مستقبل جانان له ځم اسمان ته بره خيژم

په خپلو وینو کښے ټول عمر تلیدلے یمه
لکه لمبه یمه اکثر د خپله سره خیژم

بے قراری مِ سمندر هسے په ځائے ولاړه
لکه لوګے د خپل قرار د سمندره خیژم

لیونے مینے بے ګودره لاهو کړے یمه
دا چه ډوبیږمه په دے چه بے ګودره خیژم

دا چه مِ نور عالم ښار پار د زلزلو نه کوی
د ملاکنډ د غر اواز یم د خیبره خیژم

د پښتونخوا د مخ خالونه به بڅرکی کړمه
ورته شغله شغله د خپل اسمان د نمره خیژم

ملالئے بیا راشه ټپه ئے که د ژوند په نامهٔ
زخمی به یم خو یو پښتون غږ له سنګره خیژم

دا د خبرو نه اوباسمه رشتیا خبرے
دا چه بے واره په یوه یوه خبره خیژم

ځمه ارمان د نارنج ګلی د میلے ریژووم
په موده پس کابل ته بیا د پیښوره خیژم

SAMSOOR.COM

ده د سـائل د هنر دا ادا د نوی جهان
راځم منظر ته د بائیلات د پس منظره خیژم

○

د مینے خیاله ما د ژوند سحر ته اورسوه
ارمانه ما مِ د جانان نظر ته اورسوه

احساسه ما زما د فکر د رنړا نه جوړ که
ما مِ د ژبے او قلم سنګر ته اورسوه

چه تماشے پکښے د دواړو جهانونو اوکړم
ما مازیګر د پښتونخوا ګودر ته اورسوه

د ملاکنډ باده په ټول پښتون وطن والوځه
زما پیغام زما نه ورک دلبر ته اورسوه

اسمانه اور پکښے شامل که د جانان د نظر
دا د رنګونو ټال مِ هر یو غر ته اورسوه

SAMSOOR.COM

موسم راواړوه د اوښکو باران مهٔ بس کوه
دا پښتنے جذبے د ګلو کر ته اورسوه

نوم د پښتون به دِ اسمانه په تندی لیکمه
سپوږمئی ته اووایه خبره نمر ته اورسوه
کهٔ پړوکی پړوکی دے راټول ئے که او غوټے ورکه
د فکر ټال مِ راروان اختر ته اورسوه

لکه د خیال د لیندے وتے یو تاؤ کړے غشے
زما اواز د ازادئے ځیګر ته اورسوه

یه د خوبانو د جمال د پرورش وطنه
ما د جلال د تماشو منظر ته اورسوه

دے ارزوګانو خپلے ډیرے بے ارزئے ژړلی
دا در په در خلک د مینے در ته اورسوه

یه د هستئے د مړوند خوبه شوګیرے غواړمه
ما د خپل کلی وطن شور و شر ته اورسوه

ورکیدهٔ نهٔ غواړم پخپله خپل تصویر جوړوٙم
ژبے زما، ما مِ د زیره زور ته اورسوه

SAMSOOR.COM

پښتونه عشقه زهٔ ژوندے یم زهٔ به تل ژوندے یم
دغه خبر د دنیا هغے سرته اورسوه

اوس زمونږ سترګے دی ړندے به نهٔ شی مړے به نهٔ شی
دا ډیوے هر چنار ته هر نښتر ته اورسوه

حالات زما نه نادانی او جنون دواړه غواړی
عقله سائل د لیونتوب خطر ته اورسوه

○

چه اومِ سیزی شمع په ژړا نهٔ شی شاعر شم
په مخ چه ئے یوه اوښکه هم رانهٔ شی شاعر شم

چه لړےپه لے کوځه په ټوله دنیا چاڼر کړم
چه ورک زړګے مِ هیچرته پیدا نهٔ شی شاعر شم

د خدائے د لویه دره چه هم تشه لپه راوړم
قبوله چه مِ دلته هم دعا نهٔ شی شاعر شم

چه هر خواته سپرلے وی په خاښو ګلونه اوړی
چه ماته پکښے یو ګل په خندا نهٔ شی شاعر شم

د ورځے خو زهٔ ټوله ورځ تړلے یم مزدور یم
د شپے چه ستا د یاد غیږ کښے خوب رانهٔ شی شاعر شم

په ډیرو چغو هم مِ خاموشی ورماته نهٔ کړه
چه سترګے ئے تصویر کړمه ګویا نهٔ شی شاعر شم

SAMSOOR.COM

نــن اووائـــی ســبا بـــه دِ وژلـــو لـــه درځمـــه
وعده راسره وکړی خـو ربښتیا نهٔ شـی شاعر شم

حالات څهٔ هنرور شی په خپل فکر مِ دوکه کړی
شپه تیره شی سبا شی خـو رنړا نهٔ شی شاعر شم

څهٔ زر زر ئے پخـلا کړی چه ســـا ئـل ترے مرور
شـــــــــــــــــــــــــــــــی
جانان چه مرور شی نـو پخـلا نهٔ شی شاعر شم

○

څـــهٔ پـــه لیونـــو لارو روان یـــواځے پـــاتے شـــوم
رانغـــے پـــه دے لارو جانـــان یـــواځے پـــاتے شـــوم

ستا د سپور وربل سایه مِ هم پاتے په سر نهٔ شوه
ســـتا د تصـــور پـــه بیابـــان یـــواځے پـــاتے شـــوم

ګل ګل پانړه پانړه مِ د څانګے څانګے توئے شوله
سم سیلئی سپیره کړم د خزان یواځے پاتے شوم

SAMSOOR.COM

ستا د یاد لښکرو هم په نیمه لار کښې پریښودم
مخې ته راتلونکې ؤ طوفان یواځې پاتې شوم

خدائیږکو کۀ یوه اوښکه مِ پاتې وی په سترګو کښې
څنګه به ترې اوغواړم باران یواځې پاتې شوم

شپه شوه حادثو د ژوندانۀ راپورې اوخندل
ساه مِ په سینه ورکړه ارمان یواځې پاتې شوم

اووئیل جانان چه سائل څوک دے اود کوم ځائې
دے
اودریدمه الق دلق او حیران یواځې پاتې شوم

○

کۀ مِ شوګیر کۀ مِ بیداره زندګی کړے ده
ما په قلاره بے قراره زندګی کړے ده
جانان د فن هسې تراشم فن د جانان په شانې
ما د جانان او فن دپاره زندګی کړے ده
لکه تسبیح د چا د تار د ثناٴ قید کښې نۀ یم
ما لکه ساز وتې د تاره زندګی کړے ده
ژبه عظیمه قام عظیم وطن عظیم لرمه
زۀ هم عظیم یم کۀ مِ خواره زندګی کړے ده
ما تل د خپله ځانه هم پټه کړه دا خبره
ما کله بے د انتظاره زندګی کړے ده

SAMSOOR.COM

ستا د وربل د تصور سوری ته شوے نهٔ یم
ما په سور نمر په لاره ژوندکی کړے ده
چه ماته هیڅ نهٔ وائی زهٔ به ورته څهٔ وایمه
ستا په تصویر کښے مِ حصاره ژوندکی کړے ده
چه تل مِ ستا د یاد ثنأ کړے شونډے غوټے
ما څومره ډیره ګنهګاره ژوندکی کړے ده
شبنم مِ نهٔ کړے خپلے اوښکے ستا د شونډو په ګل
ما په بهار کښے بے بهاره ژوندکی کړے ده
مونږ د جانان د ظلم زړهٔ هم ازار کړے نهٔ دے
مونږه څهٔ داسے بے ازاره ژوندکی کړے ده
ستا د نظر خمار خمار کاسے په بله اوړی
خو په سائل دِ بے خماره ژوندکی
کړے ده

○

دا زر زر چه بدلیږی کیفیت څهٔ وی جانانه
دا داغ چه مِ په زړهٔ شی محبت څهٔ وی جانانه

یا ټول جهان په زړهٔ کښے وی یا زړهٔ تنګ په یو تن شی
رقیب څهٔ وی جانانه رقابت څهٔ وی جانانه

SAMSOOR.COM

کۀ سترګې فرشتې شي نو دسترګو کار به څۀ وي
په سترګو فرشتو کښې شرارت څۀ وي جانانه

چه ویشتې نۀ دے تا د زړۀ نه څنګه وینې څاڅي
کۀ دا دعوه دروغ وي حقیقت څۀ وي جانانه

دا څۀ بے قراري وي چه پرے دوه زړونه درزیږي
فطرت څۀ وي جانانه اشارت څۀ وي جانانه

سپرلے د کومے راشي او د څۀ دپاره راشي
ګل څۀ وي او د ګل د شونډو ست څۀ وي جانانه

د هجر او د وصل ګل د مینې دوه معنې دي
دوزخ څۀ وي جانانه او جنت څۀ وي جانانه

○

اواز ازادول د تاره غواړي ادم خانه
خپل سر به ځارول د داره غواړي ادم خانه

دا سترګې ټکورونه د درخو د سترګو غواړي
دا سترګې په دے غر کښې لاره غواړي ادم خانه

SAMSOOR.COM

را ویښ به شی روحونه د دے لار د کاروانونو
یو څو ټیے په لاره لاره غواړی ادم خانه

د تیرو هیرو پلونو نه ګردونه پاڅول دی
دے دشت ته به وتل د ښاره غواړی ادم خانه

دا عشق دے چه سپرلی د ټول اولس دپاره غواړی
خوګل خو د جانان دپاره غواړی ادم خانه

دا ډیره خاموشی مونږه په پټه خولهٔ مرهٔ نهٔ کړی
دګل په شان به چاؤدے زاره غواړی ادم خانه

حالاتو ته ساه ډوبه شوه خو مونږ ته ډوبه نهٔ شوه
دا زړونه د خطر تراره غواړی ادم خانه

سائل د پښتونخوا هرے نغمے له ژبه
غـــــــــــــــــــواړی
خو دا ګناه مرهٔ نهٔ بیداره غواړی ادم خانه

○

څومره سازونه په شپیلئے کښے بندیوان پراتهٔ دی
څومره یادونه مِ په شونډو د ارمان پراتهٔ دی

SAMSOOR.COM

ښومره لفظونه دي چه زهٔ پکښې اظهار کومه
ښومره لفظونه مِ د ژبې اویزان پراتهٔ دي

مونږ د یو بل قسم وطن د کوه قاف ښاپیری
زمونږ د خیال په سینو بل قسم دیوان پراتهٔ دي

زهٔ د زمان او د مکان ترمنځه قتل شومه
یاران په غم کښې د زمان او د مکان پراتهٔ دي

مینه ئې نول شي نول ئې شي لکه د دړد سمندر
ښوک چه ترمنځه د یقین او د ګمان پراتهٔ دي

زهٔ چه هر چرته لاړ شم دے کوڅے له بیرته راځم
لا زنځیرونه مِ په پښو کښې د جانان پراتهٔ دي

خدائے خبر دلته مِ ؤ ښخ کوم ځواني مړکے ارمان
په تس نس ځلی وچ ډنډرکی د ریحان پراتهٔ دي

په دے کوڅه کښې نن سائل او جانان غبرګ ژړلي
چه کاڼړی شګے پکښې ستوری د اسمان پراتهٔ دي

SAMSOOR.COM

ستا د فراق د اور کلونه مِ په شمار کښے نۀ دی
خو بے له تا ژړلی ما په کوم بهار کښے نۀ دی

ځار دِ شم تا ته د حالاتو په باب څۀ اولیکم
اوس خو حالات هم د حالاتو په اختیار کښے نۀ دی

هره ښکالو به دِ په زړۀ د چړو لوبے کوی
داسے مزے هم د جانان په انتظار کښے نۀ دی

چه پکښے تۀ ئے ستا جمال پکښے سپرلی خوروی
داسے نور څۀ څۀ دی چه ستا په پری وار کښے نۀ دی

چه ستا د سترګو نه ځوانئے له غواړی نوے ادا
لا د فطرت رنګونه اوس هم په خمار کښے نۀ دی

کۀ په قطار کښے شو دنیا به په ښائست پوهه کړی
خالونه ستا لکه د زانړو په قطار کښے نۀ دی

SAMSOOR.COM

SAMSOOR.COM

○

خال چه دِ په داغ زړهٔ د ريدی کښے څخيدلے ؤ
هرګل پړے نشه نشه ؤ ټول سپرلے پړے ښکلے ؤ

ستا په انتظار کښے اوښکه اوښکه وريدلے ؤ
ستا نوم مِ د شمعے په شغله باندے ليکلے ؤ

هرګل پرخه پرخه ښکاريدو سپرلی کمال کوؤ
ستا د غاړے هار ئے د هرګل په مخ شيندلے ؤ

ټول کائنات رپ نۀ وهۀ ستا د تماشے نه پس
هر څيز ساه نيولے پښه نيولے دم ختلے ۏ

يو بغير د بل نه هميشه نشت وی نيمګړے وی
ما چه تل احساس د انتظار پـه اور نيولے ۏ

دا د چا جمال ۏ چه دنيا ئے ائينه کړله
دا د چا جمال ۏ د کوم ځايه خنديدلے ۏ

هسے مو ساتلی پرهرونه په زړګو نۀ وۏ
ژوند مو پکښے ستا د ليونی نظر کړلے ۏ

دړد مِ نن په خُوږ زړګی کښے خوږ خوږ د شپيلۍ په دود
غلے غلے څړيکه څړيکه غوځ غوځ غړيدلے ۏ

خور مِ ۏ جمال په تصور جمال مِ نۀ ليدو
دا فراق د چرته نه په وصل کښے راغلے ۏ

څومره دِ د مينے د غم اور بيدار ساتلے وۏم
خوب مِ په ځنګل د خوب د سترګو تښتيدلے ۏ

زر ۏ او کۀ پس سر به ئے هلته خامخا وهۀ
چرته چه سـائل د ګلو تخم ريږولے ۏ

SAMSOOR.COM

○

رنګ مِ کړل په وینو د خیالونو تصویرونه
او مِ موندل نوے زمکے نوی اسمانونه

ستا یو تبسم زما یوے اوښکے جانانه
څو زره سوالونه کړۀ، څو زره جوابونه

نن په زلفو مۀ پاکوه اوښکے د خالونو
خوند نۀ کړی د ستورو په انګڼ کښے ماښامونه

هره ورځ مِ نوے تماشه ده جوړه کړے
هره ورځ مِ کډ کړۀ خپل غزل ته حسرتونه

تل مو سینګار کړی په دردونو پرهرونه
تل مو په دړدونو کښے ساتلی بهارونه

هر د هجر تږی له مِ شونډو ته کاسے کړے
ډوبے په شبنم کښے مِ لوندے سترګے ګلونه

مونږ چه کوم خوا وړی جنازے د ارمانونو
هغه خوا وریږی د سازونو بارانونه

هر څوکه د شمیر د حد نه وتی دی دا څلی
بل دی په هر څلی د سائل د زړۀ داغونه

SAMSOOR.COM

اندیش ته

اندیشه تهٔ شاعر ئے سترګور د زمانے ئے
زهٔ هم د اولس سترګے زهٔ نظر د زمانے یم

تهٔ درد ئے تهٔ نغمه ئے او تهٔ څړیکه د نغمے ئے
زهٔ سوز او زهٔ فریاد د زندګئی د ترانے یم

تهٔ پنړکے د ایرے ئے تهٔ بڅرکے د لمبے ئے
زهٔ سوے لوغړن یم سپیلنے لوګے یم

تهٔ شور او تهٔ استاذے د ژوندون د میخانے ئے
زهٔ مئے او زهٔ سرور او زهٔ ساقی د پیمانے یم

تهٔ حسن ئے تهٔ ګل ئے تهٔ غنچه ئے تهٔ سپرلے ئے
زهٔ اوښکه د شبنم یم زهٔ خندا د تماشے یم

زما او ستا د راګ او د نغمے جذبه یوه ده
زما او ستا د ژوند د زړهٔ چاؤدون قیصه یوه ده

د ستا شعر په هر حال کښے زما د زړهٔ خبره
زما شعر په هر حال کښے د ستا د زړهٔ خبره

د ستا شعر د مینے او ښکلا د زړهٔ خبره
زما شعر د خوږ ژوند د خندا د زړهٔ خبره

د ستا شعر د درمند د لالا د زړهٔ خبره
زما شعر د غر او د صحرا د زړهٔ خبره

SAMSOOR.COM

د ستا شعر د ژوبل مسیحا د زړهٔ خبره
زما شعر د وړونکی ناخدا د زړهٔ خبره

ستا شعر د مئین نظر د غلا د زړهٔ خبره
زما شعر د ښے ځوانے ادا د زړهٔ خبره

د ستا شعر د لوئے پښتونخوا د زړهٔ خبره
زما شعر د لوئے پښتونخوا د زړهٔ خبره

د ستا شعر د دے لوئے دنیا د زړهٔ خبره
زما شعر د دے لوئے دنیا د زړهٔ خبره

زما او ستا د ګل او د ازغی تصور یو دے
زما او ستا د ژوند د سپرلی تصور یو دے

تهٔ سترګو ته تور غواړے تهٔ نظر ته رڼرا غواړے
زهٔ سترګو ته شوخ غواړم زهٔ نظر ته ادا غواړم

تهٔ حسن تهٔ د رنګ او تهٔ جبین ته خندا غواړے
زهٔ حسن ته د وینے د خالونو ګڼا غواړم

تهٔ ورک په ښاریه د ارمانونه لیونے ئے
زهٔ ورک په ورشوګانو د حسرت بیابانے یم

تهٔ درد ئے د شعور تهٔ د احساس د زړګی سوے ئے
زهٔ ژوند د مصور، روح د تصویر د نظارے یم

تهٔ الوزے اسمان ته په وزرو د فکرونو
زهٔ ناست یمه په زمکه کرکوؤم د ارمانونو

SAMSOOR.COM

SAMSOOR.COM

یادونه

ګرانه نظیر خیاله ډیره مینه...

خط دِ راغے د رهائی په هکله زمونږ امیدونه هم هغه دی. ګهبراویږه مهٔ. خدائے به خیر کړی. انشاءالله دربه شم. د ټیلیفون کوشش به کوم. د حلوا خبره دِ هیڅ عجیبه نهٔ ده. ستا فرمائیش په سر سترګو.. خوشحاله په دے یم چه دغلته خیر

خیریت دے. ژوندے یم هیڅ غم مهٔ کوه.
مارکیټ څهٔ رنګے دے. دا یو څو یادونه مِ اولیکل
خو ګورئے ځوک خو به پرِ خفه نهٔ شی.
لږ په احتیاط ئے پیش کهٔ هسے خو ما د ګپ او
مینے په خاطر داسے اوکړهٔ خو بیا هم زما مقصد د
هیچا شان کښے ګستاخی نهٔ ده. ولے هغه د ګران
خبره چه:

د ګـران زړګیـه تـق چـوْدلے شـهٔ ئـے
خـوچـه خفه د خلکـو زړونه نـهٔ شـی

روره ګرمی خو خدائے شته دومره نهٔ ده. بس شهٔ
د ګوزارے ژوند دے. البته کهٔ بهر وتو نو ګرمی
به محسوس کوو. مونږ هم انتظار ځپلی یو خو
څهٔ اوکړو، بس په طمع اوسئے او مونږ هم کلک په
طمعه یو. باقی د وس خبره نهٔ ده نو نورے
خبرے به سره مخامخ کوو، کهٔ خیر وی، هن
خط رالیږه خیر دے.
ټولو ملګرو ته سلامونه.

ستا سائل

۱۹۸۱-۰۲-۱۲

ډی ائی خان جیل

نظیر خیال

یه د سترګو تور، زړهٔ دسماله ،نظیر خیاله نن
اووایه یارانو د مارکیټ ته د قیدی سلام
هغهٔ وخت د تود سپرلی د غیږے شوکیدلے ؤم
زهٔ د ډیرو جیل ته د لمبو سره راغلے ؤم
ماته د مارکیټ یارانو لږ کتلی وو کنه
زهٔ ګل خندیدم هم پاڼړے پاڼړے ریژیدلے ؤم
تهٔ هغهٔ وخت نوے چه دِ دا تماشه کړے وے
ټال د جدایئی باندِ یواځے زنګیدلے ؤم
ورک شو لیونے سائل قلاره قلاری شوله
چا چه څهٔ وئیل خوښه ئے خپله زهٔ ترے تلے ؤم
دلته مِ سپرلے زړهٔ حواله کړو خزانو ته
زهٔ خو چه راتلم د پسرلو سره راغلے ؤم
هغلته هم هغه لیونے سپیره سائل ؤمه
دلته کښے هم هغه سوے لوے شان سائل یمه
هغلته مِ هم د زړهٔ ټوټے راغونډے نهٔ کړلے
دلته هم ټوټے ټوټے زړګی ته ناست پاګل یمه

بیا هم د مارکیټ هغے خوږو ترخو یارانو ته
وایه نظیر خیاله د یو تیر او هیر قیدی سلام

SAMSOOR.COM

مهردی

خیر کۀ زما نۀ کوی تپوس چه قیدی ښنګه دے
یه نظیره مړ دے کۀ ژوندے دے مهردی ښنګه دے
هغه صراحی چه په خټ خټ ترِ شراب اوڅاڅی
خور چه وی مدام په خندا ګل د ریدی ښنګه دے

لالون

غټې غټې سترګې او کاتۀ پکښې واړۀ واړۀ
هغسې اودۀ دے او کۀ نمر پرِ راختلے دے
لښته د چنډنړو ئے تاؤ کړے ده کۀ نۀ ده لا
نن سبا په کور دے کۀ تاڼړے ته تښتیدلے دے
هغه په لوګو کښې کله کله چه به الوتو
اوس هم په هوا دے کۀ نۀ خپل کور ته راغلے دے
ویښ ئے کۀ خوب کوی کۀ نۀ وی راپیدا ئے کۀ
ښۀ ئے په ژړا کۀ پس د هغے په خندا ئے کۀ

اسلام موچی

شته کنه په قد لکه د سروے او په رنګ ګلاب
هغه د ازغو ازغو نه ډکه ځوانی دنګ ګلاب
خلکو له شپیلئے جوړئی کۀ خلکو ته ټپے کوی
کار کوی کۀ یو بل ته هم هغه شان قیصے کوی

SAMSOOR.COM

ګل او نظیر

ګل او نظیر دواړه چه په جنګ وی په دوکان کښې
زۀ ئې تماشه کووم روژه وی او ګرمی وی
کله کله شپه چه روڼروۀ درز او غوبل وی
یو خوا چمیاری ګرمه او بل خوا ټیلری وی
څۀ به لوبه ګرمه وی خندا به وی نغمې به وی
خوا کښې چه مِ ناست دا نازولی ښاپیری وی

زورزمین

شوخ او خندنې خندنېوچ کړکئ کړکئ بدن
هغه بیمارئې ځپلې څنګه دے او چرته دے
هغه چه مارکیټ ته راروان به په ټوپونوۀ
ناست دے په مارکیټ کښې او کنه اوتې ګودر ته دے

احسان الله

ستا خندا او ستا ټپه کوټه د منزری بابا
هغه په جانان پسې ژړا د سیف الله ژړا
نۀ به مِ تۀ هیر شې نۀ هغه نۀ هغه شپه هیره
هغه د لاسونو پړقول او لیونئې ګډا

SAMSOOR.COM

وړوکے شيرعلی زما کشر ورور

هغه چه يو ورځ ترِ نه پيالئے مارکيټ کښے ماتے شوے
خلکو چه لاس پړق وهل او تا ورته کنځل کول
هغه شرم ګير شيرعلی اوس هم چرته شته کنه
چا چه به مارکيټ کښے د تنزری غوندے تلل کول

بنړيا

دلته يو بنړيا ؤ په خوږه خولهٔ به ئے خوږل کول
دلته ئے مارکيټ کښے د لرګو ټال لګولے وهٔ
مړ دے کهٔ ژوندے دے د مارکيټ چکر وهی کنه
درے ګزه سلام ئے ماته جيل ته راليږلے وهٔ
خلک څهٔ هوښيار دی د قيديانو يارى نهٔ کوى
خلک دَ بے دره چنګنړيانو يارى نهٔ کوى
يه ساده سائله په چِټئ اتهٔ انے لګی
ځان کهٔ ناغرضه اخر څهٔ په بهانے لګی

وخت بهٔ راشی ښهٔ مضبوطه غاړه به ملاؤ کړو
پوخ بهٔ د اومو بانو د وريژو نه پولاؤ کړو

وايه قيصے ښے دی خو د زړهٔ علاج پرِ نهٔ کيږی
ستا په مزدورئ ګلی بند کيږی تاج پرِ نهٔ کيږی
هسے نهٔ چه دا لوړه ځوانی درنه رابشکته شی
ستا د چنغلے پاپئے د مينے درته لته شی
دا دِ د سور وخت دے نشه کيږه اودهٔ کيږه مهٔ
کار کوه، ماښام کورته په منډه ځهٔ اودريږه مهٔ

SAMSOOR.COM

حبیب ګل نمبر ۱

پلار د لالون ښکلی دے او یار د سائل ښکلی دے
ستا حبیب ګل ښکلی دے زما حبیب ګل ښکلی دے

دومره ورته وایه چه سائل درته سلام کوی
پس د یو سلام نه درته دارنګے کلام کوی

ښکے چه وی باران او ستا دوکان پکښے راوڅاڅی
تۀ په ځان اخته شے مونږ په چرت ټپے کوو پکښے

شور د لیونو مارکیټ په مخه رااخستے وی
وریږے په اور باندِ وی لاسونه پړقوو پکښے

ستا حبیب ګل یار چه راته غلی او خوارخوار ګوری
مونږ پوتی دَیو او بل د مخے تختوؤ پکښے

دے وی دننه ناست مونږ ورته ست قدرے هم نۀ کوو
دا د پتیلو سرونه شړنګ شړنګ تنګوو پکښے

دغه پروګرام به خامخا کوو چه درشمه
ډیره لرے نۀ ده یاره زر بۀ دربهر شمه

حبیب ګل نمبر ۲

ګرانه نظیر خیاله نمبر دو حبیب ګل ښکلی دے
زیات دے په پلنوکۀ په اوږدو حبیب ګل ښکلی دے

ځهٔ مقدمو خوار کهٔ او ځهٔ دَ داؤ د خان وادهٔ
خلاص کړی دَ ایمانه سږے نن سبا دے ګران وادهٔ
دغه ځهٔ کے دغه ګیاره باره پرِ هم تیره شوه
لویه شپه د ژمی ناقلاره پرِ هم تیره شوه
اوږے شولو اوس دِ په دوکان کښے منزرے کوی
ځان ته دِ کنځل کوی دوکان ته دِ ښیرے کوی
یا دِ کوی خوب یا په مارکیټ کښے دِ چکر وهی
څوک ئے کهٔ په سر وهی نو دے دِ ئے په ښکر وهی
او فلانیه او فلانیه بڑے ګړے هر وختے
ډنډے ختے سخا چقړے خړے لړے هر وختے
زهٔ ؤم بدقسمته چه شریک ئے په ښادئی نهٔ شوم
زهٔ جنجی د خپل داؤ د وراره د سرے ډولئے نهٔ شوم

کاش چه داؤد خان په سور پالنګ باندِ ختلے وے
یو بازو دَ کټ ئے سائل هم په لاس نیولے وے
نهٔ وه په قسمت کښے د سائل دا خوشحالی وایه
وایه حبیب ګل ته مِ بیا بیا مبارکی وایه

ابراهیم

تله ئے د کوتر هسے پاپئے ئے د تنزری دی
سترګے ئے د باز هسے ویښته ئے د ګډوری دی

مونځ پیژني، خوب پیژني کور او دوکان پیژني
مور پیژني، پلار پیژني صرف یو ځان پیژني
ضد ئې د خانانو چل او ول ئې د ښاریانو دے
هم خپله بابا دے هم ئې خوئې د ماشومانو دے
نشته په مارکیټ کښې ځوک ددهٔ په شان ښټک ښټک
دے او پلار ئې ټک په ټک او دے او زوی ئې ټک په ټک
ټوله دنیا ګڼې د دهٔ یو ځو ښکلي پښتوان دی
دغه ئې ګلونه د ژوندون د ګلستان دی
نهٔ خاندي چه خاندي تهٔ به وائې چرته ډزے وی
چتے دے خودا ئې د مستئې او ځوانئې ورځے دی

ژوند دے، کږے لارے، دے روان پرِ په اټکل دے
ښکاری سم سړے خولږ په زړهٔ باندے درغل دے

SAMSOOR.COM

تصوير

تهٔ ئے منے او کهٔ نهٔ
خو ماته ستا روح بے قراره يو اواز کړے ؤ
ماته ئے وے سائله
درته يوه پته خبره کوؤم
ما دَ حالاتو نه تخليق کهٔ
او تصوير مِ کهٔ
بے قرارئے ستړے کړم
کهٔ چرته ستا د فن په غيره کښے قرار اوموم
ته ما تخليق کړے او تصوير مِ کړے
او دَ خپل زړهٔ په ديوالهٔ پورے مِ ځوړند کړلے
داسے تخليق داسے تصوير مِ کړے
چه اوس تصوير نهٔ ئے خبرے کوے
خو دغه ستا تصوير
زما تخليق د ځان سره وړے
کهٔ نهٔ دا ماته پريږدے
دا فيصله اوس ستا خوښئے او ستا معيار ته پريږدم

SAMSOOR.COM

پښتون

وخته پرون کۀ تا ویشلے کۀ وژلے پښتون
نن ئے منے کۀ نۀ منے خو زیږیدلے پښتون

ټول به لؤ نۀ کړی دا همه جهان به ستړے شی پرے
مونږه څۀ داسے په هر غر او سم کرلے پښتون

هغه تختئی چه پرے لیک شوی د نړئی قامونه
پکښے په سرو وینو په زور دے ځان لیکلے پښتون

منم چه بام ته د شعور به رسیدلے نۀ وی
خو هم په دغے پوړئی څو پاټکی ختلے پښتون

وی به نالوستے خو دا چا ته چه نالوستے ښکاری
دغے لوستلو خلکو هم نۀ دے لوستلے پښتون

SAMSOOR.COM

وینو ئې شونډې ګواهئی له د تاریخ سرې کړی
لکه د ګل په خپل پرهر کښې خندیدلې پښتون

نمر د مرام به ئې تندې په پلوشو اووینځی
ځان د سرو وینو په سیلاب کښې رانیولې پښتون

حالاتو څهٔ په بې دردئی کهٔ په مخ مخ نوکارې
ولې په داسې حال کښې هم دې بلا ښکلې پښتون

د غیریت پردې شلوی لکه فنکار په هنر
د پردی کلی نه خپل کلی ته راغلې پښتون

په خپلو سترګو کښې ئې بلې دی اوس خپلې ډیوې
پخپلو سترګو دې پردی عالم لیدلې پښتون

پښتون په خپلو لاسو، خپلو مټو، خپلو ګوتو
لکه د سوال قطره پردی اور ته نیولې پښتون

پښتون پښتون دې خپله خاوره خپل وطن ئې نهٔ خوری
دا خو څو خپلو په پردو خلکو خوړلې پښتون

چه پریوزی یو سر وی چه پاځی وی زرها سرونه
داسې پریوتې پښتون داسې پاځیدلې پښتون

دنیا د دهٔ تماشې کړې، دهٔ دنیا تماشې
په دې دنیا پورې دنیا ده خندولې پښتون

SAMSOOR.COM

په هر حالت کښے ئے لرلے په سرتاج د وطن
په هر حالت کښے د عظمت دولت لرلے پښتون

د خوشحال خان د ننګ او پت د مستو مئيو خمار
د باچاخان د تصور په کنډول څکلے پښتون

ورته د هر دور تاريخ څومره درانۀ کتلی
دنيا په څومره سپکو کانړو ؤ تللے پښتون

پښتون زمرے ؤ دا زمرے پردو وژلے نۀ شو
کۀ ورته خپلو نۀ وے بند په بند تړلے پښتون

ځنګ ئے د هر بازاره خپل سر سلامت راوړے
خپلے انا لکه جانان نيازبين ساتلے پښتون

هغوئی په پتو کښے د لاس شو کۀ بايللے پښتون
مونږ د خپل لاس پتو کښے اوښودو ګټلے پښتون

هغوئی نعرے کړے ورک شو،مونږ وے خبردار موجود دے
هغه مغرور پښتون دے، هغه نازولے پښتون

پرون ئے ؤ، نن ئے هم شته، سبا به هم اولری
کۀ ژړيدلے، دړديدلے، تزنيدلے پښتون

د پردے شاته دے په خولۀ ئے پروت دے لاس
سائله

SAMSOOR.COM

پخپل وطن کښې ورک دے، نۀ دے چرته تلے پښتون

○

څو به د زړۀ درزا په "لے" ستا د سلګو شمارم
تر څو به ګوتے په مثال د ليونو شمارم

تۀ به خپل وران خالونه څو په ائينه کښې شمارے
زۀ به څو ستا اوښکے په څوکو د بڼړو شمارم

زۀ د ژوند خيال، لکه چه قيد يم ازادی غواړمه
د زولنو په شړنګ، شړنګ شړنګ ستا د بنګړو شمارم

زۀ او جانان اوشوے مودے چه د يو بله ورک يو
سحر ماښام د بيلتانۀ د ورځو شپو شمارم

ګرځمه زۀ هم د وطن په سيل راوتے يمه
سوی ګلونه د وطن د ګلدرو شمارم

د شونډو پاڼړے مِ شی پاڼړے د خزان والوزی
پاڼړے چه زۀ د خپل تاريخ د سپارو شمارم

نظر مِ ړپی په نظر کښے مِ جنډے اوړپی
بتکی چه زۀ د خپلو لويو استانو شمارم

د بيتِ نيکۀ دعا قبوله شوه، رشتيا نۀ شوله
تش تش سرونه د بائللو پښتنو شمارم

نمر ته په طمع د سائل د خپل جانان د

SAMSOOR.COM

دیــــــــــــــــــــــــدن

هـره شـپه سـتوری د اسـمان پـه کنـارو شـمارم

ټـل 2005/3/28

SAMSOOR.COM

تړون

د ډاکټر صابر په نوم

مونږه بایلونکی خلک،مونږه ځان ګټوونکی خلک

مونږ به یو تلونکی خلک، مونږ به یو راتلونکی خلک

مونږه کۀ نۀ يو هم نو يو به، مونږ به چرے نۀ مرو
مونږه د زړونو په اننګړ کښے اوسيدونکی خلک

مونږ به په مرګ هم د خپل ورک جنت دعوه پرے نۀږدو
مونږه د خپل ژوند د جنت نه راشړونکی خلک
مونږ به د ژوند دپاره نوے تماشه جوړوو
مونږ د دارونو په سرونو ګډيدونکی خلک

مونږ د عمل د روايت د امانت ليونی
مونږه د غرونو سره تل تل جنګيدونکی خلک

مونږ دِ زمونږ د الفتونو ياران مړۀ نۀ ګڼړی
مونږه د مرګ نه پس واپس راژيږيدونکی خلک

په مونږ زمونږ غم خاموشی راپيرزو کړے نۀ ده
مونږه ګويانه خلک مونږه غږيدونکی خلک

مونږ يو چه وران کړو زړونه، مونږ يو چه راجوړ کړو زړونه
مونږ ورانوونکی خلک، مونږه جوړونکی خلک

په دے هنر هر علامت تصوير کوو د ژوندون
مونږه د زلفو په ټالونو زنګيدونکی خلک

SAMSOOR.COM

مونږ د ''درخو'' په ښړو تیروبیر ښړلی زړونه
مونږ د ادم د رباب سوز کښې سوزیدونکی خلک

په ژوند هم رنګ ویشی سا ئله رنړاګانې ویشی
د مرګه بس هم د رنړا او رنګ ویشوونکی خلک

څلورم اپریل ۲۰۰۷- پېښور

SAMSOOR.COM

○

هر څو هم کۀ هيڅ چل د ژوندون ماله نۀ راتۀ
د ژوند جنون مِ دا ؤچه مرګ خواله نۀ راتۀ

بل هيچا پيژندے نۀ شوے زما د "بخت" کړمے
بدبخته په هيڅ چل زما تر خياله نۀ راتۀ

دا قام په کومه تلے ؤ د خپل تاريخ د کوره
لوئے قام ؤ خو د خپل مړی ژړا له نۀ راتۀ
مونږ ډېرے ته مودے اوشوے چۀ نۀ شو د غرمو نه
د خپل ديوالۀ سورے تر ديواله نۀ راتۀ

شائد زما حسونه پردی شوی ؤ زمانه
نن ستا د خولو بوئے ستا د دسماله نۀ راتۀ

شغلے مِ د شهيد زړګی د داغه پورته نۀ شوے
پيغام چه اديرے ته ستا د خاله نۀ راتۀ

تاريخ خو ما ته ستا په حقله بل څۀ وو وئيلی
پښتون خو به خپل کور ته چرے غلا له نۀ راتۀ

SAMSOOR.COM

کـهٔ ډېـره ورتـه مـا د مسـتقبل سـندره اووے
ماضي مِ نـوکے چرخے کړے تر حالـه نـهٔ راتـهٔ

دا ښه شوه چه تا سترګے څهٔ وئیلو ته کړے پورته
جـواب رالـه راتـهٔ ولـے بـے سـواله نـهٔ راتـهٔ

یـخ پـخ ؤ د ســــــائل د هنرونـو تصـویرونه
چـه سترګولـه ئـے تـاؤ سـتا د جمالـه نـهٔ راتـهٔ

۲۰۰۲/۱۱/۸

پېښور

SAMSOOR.COM

"او دا ګلزار دے"

او دا ګلزار دے
د ګلونو د خوبونو فنکار

د سرو لمبو لمبو ګلونو فنکار
د ژوند د سوو سوو زړونو فنکار
د ليونتوب د تصويرونو فنکار
د زړهٔ په سر د پرهرونو فنکار
د پرهرونو د دردونو فنکار

او دا ګلزار دے

د پښتون د ارمانونو ګلزار
د پښتنو د انقلاب د ترانو ويونکے
د پښتنو د تيرو هيرو زمانو ويونکے
د پښتنو د لړزونکو افسانو ويونکے
د ليونو جذبو ويونکے ليونے ويونکے
د ژوند پرستو د نيمګړے افسانے ويونکے

او دا ګلزار دے
هم هغه ګلزار دے

زهٔ به ئے نهٔ پيژنم
تهٔ به ئے نهٔ پيژنے
او دا ګلزار دے
هم هغه ګلزار دے

د پښتنو د ترانو ويونکے
د پښتنو د تلوسو ترجمان

SAMSOOR.COM

د پښتنو د ارمانونو اواز
د پښتنو د وسوسو ترجمان

اوس ئے د شونډو نه تارونه وتی
اوس چه خندا ورشی خندلے نۀ شی
اوس ئے د سترګو سمندر اوچ شوے
اوس چه ژړا ورشی ژړلے نۀ شی
اوس ئے د ژبے سر تنړاکے پروت دے
اوس پرے د یار ثناء وئیلے نۀ شی

او دا ګلزار دے
هم هغه ګلزار دے

اوس ئے په زړۀ کښے د سندرے ارمان قید ساتلے
اوس پخپل زړۀ کښے د سندرو لیونئے کوترے
په پنجرو بندے ساتی
سحر ماښام ورته په تته ژبه
په غلی غلی اواز
نۀ اوریدونکی اواز
په رو رو وائی چه بهر مۀ اوځئ
بهر حالات ښۀ نۀ دی
بهر په کلی کښے په هر ګوټ پیر کښے
پام کوئے یو نه یو قاتل ولاړ دے
بهر فضا کښے د بارودو بندکی ډزیږی

SAMSOOR.COM

په ټول وطن کښې د بارودو بوئے دے

او دا ګلزار دے
هم هغه ګلزار دے

دا ئے دوکان کړے دے
خپل کاروبار له دوکان
په دے دوکان کښې نۀ تبله او نۀ باجا پرته وی
په دے دوکان کښې نۀ رباب نۀ سرینده پرته وی
په دے دوکان کښې کۀ سحر شی کۀ ماښام شی، شی دِ
دلته اواز قیدی وی، دلته کښې ریاض نۀ کیږی
نو تۀ به وائے چه بیا دا دوکان د څۀ دے؟
په دے کښې څۀ خرڅیږی
نو یه زما د جنون ډکه لیونیه اشنا
د پښتنو په ترانو مئینه

اوس ستا د مینے او د ژوند د ترانو ویونکے
ستا د ماضی او مستقبل د افسانو ویونکے
ستا د خوږ زړۀ د تلوسو ویونکے
ستا د ننګ پت او د غیرت د ولولو ویونکے
ستا د خوبونو او خیالونو د سندرو مجرم
په دے دوکان کښې اوس د هغو لیونو سندرو
ریاضت نۀ کوی کباب خرڅوی

SAMSOOR.COM

د دهٔ په شونډو قتل شوے نغمے
او قتل شوو نغمو يخ لاشونه
به دے تر څو په اوږو
د ځان سره ګرځوی
د دے نغمو دپاره
به د کفن دفن څهٔ غم په کاروی
ولے کفن دفن له
خو هم سړی په کار احساس په کار دے
ولے په دے میدان خو
چه سړے هر خوا ته نظر اړوی
په هر طرف یو ادیره لیدے شی
شپه راشی ورځ تیره شی
شپه تیره بیا سحر شی
خو د دے لوئیے ادیرے په خوا کښے
څوک ژوندی خلق په نظر را نهٔ شی
اخر د دغو قتل شوو نغمو
مړی به څوک ښخوی
او د زرګونو نغمو مړو له به
په دے پښتون وطن کښے
داسے د سرو سره تللے زمکه
بے حده ګرانه زمکه څوک ورکوی
دغه فنکار د کرائے د دوکان

SAMSOOR.COM

چه نن کباب خرڅوی
او د نغمو لاشونه
په خپلو سترو اورو
سحر ماښام ګرځوی
دے له به دومره بلا ګرانه زمکه
اخر په څۀ شی اخلی

۲۳ اګست ۲۰۰۷
پېښور

SAMSOOR.COM

○

د غزل خوب ته مِ د نوی ژوندون خيال راوړه
زما " درخو" چرته په سترګو کښے خو سوال راوړه

نن مِ والله بلا بلا په زړهٔ را اووريدے
نن لکه غيروغشے راشه او وصال راوړه

کال پس انکار له راغے، راغے او په مخه لاړو
دا مِ جانان ما له تحفه د نوی کال راوړه

داغ مِ د زړهٔ د"ريدی" اونهٔ کړے شغلے محبوبے
تهٔ چه راځے نو خامخا په زنه خال راوړه

تا پرهر کړے زړهٔ مِ اوس هم وينه نهٔ بس کوی
د لوپټے ګل دِ رسوا نهٔ کړی دسمال راوړه

زما د خوږ سترګو دردونه پکښے نغښتی يوسه
اور د جمال په اننګو کښے د جلال راوړه

پاتے ترِ ستا د تصور تصوير نيمګړے نهٔ شی
د خپل سائل د هنر ګوتو له کمال راوړه

SAMSOOR.COM

○

څۀ په هوښيارو ليونو سترګو دِ واړولم
نصيبه څۀ په خونړو سترګو دِ واړولم

نشه مِ داسې کړی چه کړی مِ تماشه تماشه
څۀ په نشو په تماشو سترګو دِ واړولم

پرهر پرهر په وينو سور ښۀ ئې نادان زړګيه
غشی ترِ دانګی په ليندو سترګو دِ واړولم

عشقه د کوم ارمان ځوانی درته رایاده کړمه
د پيغلو پيغلو په ځلمو سترګو دِ واړولم

خوب به ترِ څنګه په څنګل د شوګيرو اوکړمه
څۀ په بيدارو په اودو سترګو دِ واړولم

يه زما ګران زما مئين زما دشمن زړګيه
چه ئې وژلم په هغو سترګو دِ واړولم

چه پکښې ځان ته ګورم مات مات پکښې ځان وينمه
په ماتو ماتو ائينو سترګو دِ واړولم

اوس به سائل خوری تندکونه، چوې نۀ تۀ
زړګيه
په داسې ډکو پيمانو سترګو دِ واړولم

SAMSOOR.COM